

కార్మిక వాణిజ్య

జీవితం పోరాటం... పోరాటమే జీవితం

ప్రైవేట్ సర్క్యులేషన్ కొరకు

సెప్టెంబర్ 2014

3223
3223
3223

AII EA ALL INDIA INSURANCE EMPLOYEES' ASSOCIATION
SECRETARIAT MEETING
24-25, SEPTEMBER, 2014 COIMBATORE

CITU
STATE
OFFICE
COPY.

కార్మిక చట్టాల సవరణలను ప్రతిఘటించండి!

సోత్ సెంట్రల్ జోన్ ఇన్ఫార్మెన్స్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణ రాష్ట్ర డివిజన్ల తెలుగు మాస పత్రిక

CS

కోయంబత్తూర్లో ఏఐఐఇఎస్ సెక్రటేరియట్ సమావేశం

ఖమ్మంలో జరిగిన సిఐటియు తెలంగాణ రాష్ట్ర మహాసభలు

వేదికపై సిఐటియు నాయకులు

ప్రసంగిస్తున్న కా॥ తపన్ సేన్

ప్రసంగిస్తున్న కా॥ తమ్మినేని వీరభద్రం

ప్రసంగిస్తున్న కా॥ బాసుదేవ్ ఆచార్య

కార్మిక వాహిని

సంపుటి: 28 సెప్టెంబర్ 2014 సంచిక: 7

ఈ సంచికలో

బీమా చట్ట సవరణ బిల్లు	... 2
కార్మిక చట్టాల సవరణలు	... 5
పాలస్తీనా విముక్తం కావాలి!	... 9
భారతీయ కార్మిక చట్టాలు	... 11
పుస్తక పరిచయం	... 12
మహిళా మణిపూసలు	... 15
వాయిసన్ & వ్యూస్	... 18
సివిలియన్ మహాసభలు	... 19

ప్రెంట్ కవర్ డిజైన్:

జి.వి. అప్పారావు

రాజమండ్రి

సంపాదక వర్గం

కె. వేణుగోపాల్ రావు

(సంపాదకుడు)

బి. కిషోర్ కుమార్

పి. సతీష్

జిఎస్. రాజేశ్వర్ రావు

కె. జయతీర్థ (మేనేజర్)

ప్రచురణకై వ్యాసాలు, కవితలు, కార్టూన్లు, రిపోర్టేజీలు

పంపాల్పిన చిరునామా:

కె. వేణుగోపాల్ రావు

ఎడిటర్

కార్మిక వాహిని

ఎల్ఐసి ఆఫ్ ఇండియా, డివిజనల్ ఆఫీస్,
అంబేద్కర్ స్టేడియం రోడ్, కరీంనగర్-505001

E-mail: karmikavahini@yahoo.in

కార్మిక వాహినికి సంబంధించిన చందా, విరాళాలు

ఇతర చెల్లింపులు Andhra Bank, Saifabad,

Online A/c. No. 053310100003703

(IFSC Code: ANDB0000533) కు పంపించగలరు.

Printed & Published by Clement Das for and on behalf of AP & Telangana
Divisional Units of South Central Zone Insurance Employees Federation
Hyderabad

సెక్రటేరియట్ నిర్ణయాలను అమలు చేద్దాం

AIIEA సెక్రటేరియట్ 24-25 సెప్టెంబర్ న కొయంబత్తూరులో సమావేశమై దేశ రాజకీయ ఆర్థిక పరిస్థితులను, ఇన్సూరెన్స్ రంగంపై వాటి ప్రభావాన్ని కూలంకషంగా చర్చించింది. ఈ సమావేశాలు ఇన్సూరెన్స్ చట్ట సవరణ బిల్లును సెలక్ట్ కమిటీకి నివేదించిన నేపథ్యంలో జరిగాయి. AIIEA అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శులు సెలక్ట్ కమిటీ ముందు 19.09.2014న తమ వాదనలు వినిపించారు. బీమారంగంలో FDI పెంపును వ్యతిరేకించడానికి గల కారణాలను AIIEA సెలక్ట్ కమిటీకి తెలియజేసింది. సెలక్ట్ కమిటీ తన నివేదికను నవంబరు నెలలో ప్రభుత్వానికి ఇచ్చే అవకాశాలున్నాయి. సెలక్ట్ కమిటీ ఎలాంటి ఒత్తిడులు లేకుండా, నిష్పక్షపాతంగా దేశ ఆర్థిక స్వావలంబనను, ప్రజల మరియు పాలసీదారుల ప్రయోజనాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని తన నివేదికను రూపొందిస్తుందని ఆశిద్దాం. ఒకవేళ సెలక్ట్ కమిటీ FDI పెంపుకు అనుకూలంగా నివేదిక ఇస్తే, నివేదిక ఇచ్చిన మరునాడు భోజన విరామ సమయంలో నిరసన ప్రదర్శనలు చేపట్టాలని, బిల్లును రాజ్యసభ ఆమోదిస్తే మరుసటి రోజు ఒక రోజు సమ్మెను చెయ్యాలని సెక్రటేరియట్ నిర్ణయించింది. గత పదేళ్ళుగా FDI పెంపుకు వ్యతిరేకంగా AIIEA చేసిన పోరాటాలు ప్రచారాలు FDI పెంపును ఇంతకాలం ఆపగలిగాయి. ఈ కాలంలో LIC మరియు GIC లు పోటీ వాతావరణాన్ని ఎదుర్కునేట్లుగా బలోపేతం కాగలిగాయి. ఉద్యోగులు, పాలసీదారులు FDI పెంపును కోరుకోవడం లేదు. కాని LIC ఛైర్మన్ FDI పెంపును స్వాగతించినట్లుగా వార్తలు వచ్చాయి. వార్తలలో నిజానిజాలు ఎలా వున్నా ఈ రోజు LIC ఒక సంస్థగా FDI పెంపును స్వాగతిస్తున్నట్లు మీడియా వార్తలు ప్రసారం చేసింది. కోట్లాది పాలసీదారులు, ఇన్సూరెన్స్ ఉద్యోగులు బీమా రంగంలో FDI పెంపును నిర్బంధంగా వ్యతిరేకిస్తున్నారు. కాబట్టి బీమా రంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులకు వ్యతిరేకంగా మన ప్రచారం కొనసాగాల్సింది. FDI పెంపుపై సెక్రటేరియట్ తీసుకున్న నిర్ణయాలను అమలు చెయ్యాలి.

సెక్రటేరియట్ వేతన సవరణ, పెన్షన్ ఆప్షన్ పై చర్చించింది. యాజమాన్యం ప్రతిపాదించిన 10.5% వేతన పెంపు ఆమోదయోగ్యం కాదని మెరుగైన ప్రతిపాదనలతో వేతన సవరణ చర్చలను ప్రారంభించాలని AIIEA యాజమాన్యాన్ని డిమాండ్ చేసింది. షరతులు లేని వేతన సవరణను మనం సాధించుకోవాలి. “నీ కది - నా కిది” అన్న పద్ధతిలో జరుగుతున్న వేతన సవరణ చర్చల వల్ల ఫలితం ఉండదు. వేతన సవరణపై చర్చలు అర్థవంతంగా జరగాలి. LIC వృద్ధి మరియు ఉద్యోగుల ఆకాంక్షలకు అనుగుణంగా 40% వేతన పెంపును సాధించుకోవాలి. అయితే ప్రజా వ్యతిరేక, ఉద్యోగ వ్యతిరేక ప్రభుత్వం కేంద్రంలో రాజ్యమేలుతుందని గుర్తు పెట్టుకోవాలి. అంతర్జాతీయ పెట్టుబడికి గులాములుగా వ్యవహరించే ప్రభుత్వాలు ఉద్యోగుల ప్రయోజనాలను, హక్కులను కాపాడుతాయని ఆశించకూడదు. మన పోరాటాలు, ప్రచారాలు, ఇతర రంగ కార్మికులతో మనం నిర్మించగలిగే విశాల ఉద్యమాలు మాత్రమే జాతీయ బీమా రంగాన్ని అలాగే మన హక్కులను, ప్రయోజనాలను కాపాడుతాయి అన్న విషయాన్ని గుర్తుంచుకొని మనం పోరాట పథంలో పయనించాలి.

బీమా చట్ట సవరణ బిల్లును ఉపసంహరించాలి

కా. కె. వేణుగోపాల్

దేశంలో బీమారంగ సరళీకరణ అంశంపై మాజీ రిజర్వుబ్యాంకు గవర్నర్ ఆర్.ఎన్.మల్హోత్రా నేతృత్వంలోని కమిటీ 1994లో ఒక నివేదికను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సమర్పించింది. ఆ నివేదికలో రెండు సూచనలు ఉన్నాయి. 1) ప్రయివేటు కంపెనీలను, విదేశీపెట్టుబడితో సహా దేశీయ బీమారంగంలోకి అనుమతించాలి. 2) ప్రభుత్వ రంగ బీమా సంస్థలలో పెట్టుబడులను ఉపసంహరించాలి.

అభిలభారత బీమా ఉద్యోగుల సంఘం (AIIEA) ఈ సూచనలను వ్యతిరేకించింది. బీమారంగ ప్రయివేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని, ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించింది. గత 20 ఏళ్లుగా AIIEA సమ్మెలు, క్యాంపెయిన్ రూపేణా ప్రజల మధ్య పోరాటాలు నిర్వహిస్తూనే ఉంది. 1999లో AIIEA చేపట్టిన సంతకాల సేకరణ కార్యక్రమం AIIEA పోరాటాలలో తలమానికంగా నిలిచింది. బీమారంగ ప్రయివేటీకరణను వ్యతిరేకిస్తూ AIIEA తయారుచేసిన పిటిషన్ పై ఒకకోటి యాభైనాలుగు లక్షల మంది ప్రజానీకం సంతకాలు చేసారు. ఈ పిటిషన్ను అప్పటి లోక్ సభ స్పీకర్ శ్రీ జి.ఎం.సి. బాలయోగి గారికి AIIEA సమర్పించింది. AIIEA ఆధ్వర్యంలో బీమా ఉద్యోగులు నిర్వహించిన ఈ ఉద్యమానికి వామపక్ష పార్టీలు పూర్తి సహకారాన్ని అందించాయి.

దురదృష్టవశాత్తూ అప్పటి బి.జె.పి. నాయకత్వంలోని ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వం విశాల ప్రజానీకం సమర్పించిన పిటిషన్ను ప్రక్కనపెట్టి మల్హోత్రా కమిటీ సూచనలను అమలుచేసే దిశగా సంస్కరణలు చేపట్టింది. అక్టోబర్, 2000లో మొదటి ప్రయివేటు బీమా కంపెనీకి లైసెన్స్ జారీ చేయటం జరిగింది. ప్రయివేటు బీమా కంపెనీలలో విదేశీ పెట్టుబడుల శాతాన్ని 26% వరకు అనుమతించడం జరిగింది. దేశీయ బీమారంగంలో ప్రయివేటు బీమా కంపెనీలను అనుమతించి 13 ఏళ్లు దాటినా దేశ ప్రజానీకం ప్రభుత్వం బీమా సంస్థలపైనే

సంపూర్ణ విశ్వాసం వ్యక్తం చేస్తోంది.

మనదేశ బీమారంగంలో 23 ప్రయివేటు బీమా కంపెనీలతో పోటీపడుతూ ఎల్ఐసి నేటికీ 74% మార్కెట్ వాటాతో కొనసాగుతోంది. మిగతా 26% మార్కెట్ వాటాను 23 కంపెనీలు పంచుకుంటున్నాయి.

బీమారంగంలో సాధిస్తున్న ఫలితాలపట్ల ప్రయివేటు పెట్టుబడి ఏమాత్రం సంతృప్తికరంగా లేదు. బీమారంగంలో విదేశీ ఈక్విటీ పెంపుతో తమ శక్తిని పెంచుకోవాలని ప్రయివేటు బీమా కంపెనీలు యోచిస్తున్నాయి. కేంద్రంలో 2004లో యు.పి.ఎ-1 ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉండగా బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడిని 49%కు పెంచాలనే డిమాండ్ మొదలైంది. అప్పటి ఆర్థికమంత్రి చిదంబరం బీమారంగంలో ఎమ్.డి.ఐ.ను 49%కు పెంచాలని, ప్రభుత్వరంగ సాధారణ బీమా కంపెనీలలో పెట్టుబడులను ఉపసంహరించాలని భావించారు. అయితే సి.పి.యం. పార్టీ మరియు వామపక్ష పార్టీల తీవ్ర వ్యతిరేకత కారణంగా, AIIEA సాగించిన నిరంతర పోరాటాల ఫలితంగా ప్రభుత్వ ప్రయత్నాలు కార్యరూపం దాల్చలేదు.

ప్రజల పొదుపును పరిరక్షించాలంటూ AIIEA నుదీర్చమైన క్యాంపెయిన్ ను నిర్వహించింది. బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులను 49% దాకా పెంచే ప్రయత్నాలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించింది. సమ్మెలు, సదస్సులు, టార్గెటెడ్ ప్రదర్శనలు, మానవహారాలు, ఇతర పోరాట రూపాలలో దేశవ్యాప్తంగా AIIEA 2004 నుండి ప్రజాబాహుళ్యంలో అలుపెరగని క్యాంపెయిన్ ను నిర్వహిస్తూనే ఉంది. ఈ బిల్లుకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల అభిప్రాయాలను సమీకరిస్తూనే ఉంది.

2008లో అప్పటి యు.పి.ఎ ప్రభుత్వం రాజ్యసభలో బీమా చట్టసవరణ బిల్లు, 2008ను ప్రవేశపెట్టింది. ఈ చర్యను నిరసిస్తూ దేశవ్యాప్తంగా బీమా ఉద్యోగులు మెరుపు సమ్మె చేసారు. ప్రభుత్వ అసలు

ఉద్దేశ్యాలను ప్రజలకు తెలియచెప్పారు.

ఈ బిల్లును స్టాండింగ్ కమిటీ (ఫైనాన్స్)కు నివేదించారు. ఈ బిల్లును వరిశీలించిన స్టాండింగ్ కమిటీ బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులను 49%కు పెంచాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనను ఏకగ్రీవంగా తిరస్కరించింది. ఇతర రాజకీయ పార్టీలు సహితం బీమా బిల్లుకు వ్యతిరేకత వ్యక్తం చేయడంతో యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వ హయాంలో ఈ బిల్లు ఆమోదానికి నోచుకోలేదు. అయితే నేడు బి.జె.పి. ఆధ్వర్యంలోని ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం ఈ బిల్లును ఆమోదించాలని ప్రయత్నిస్తుండటం దురదృష్టకరం. బహుశా నయాఉదారవాద ఎజెండాను అతి త్వరగా అమలుచేసామన్న పేరుకోసమే బి.జె.పి. నానా హైరానా పడుతున్నట్టు కన్పిస్తుంది.

బీమా చట్టసవరణ బిల్లులోని రెండు ముఖ్యాంశాలు 1) బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడుల శాతాన్ని 49కి పెంచడం 2) ప్రభుత్వరంగ సాధారణ బీమా కంపెనీలలో పెట్టుబడులను ఉపసంహరించడం.

బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులను 49% పెంచడం:

ఈ బిల్లులో ముఖ్యమైన ప్రతిపాదన ప్రస్తుతం బీమారంగంలో ఉన్న విదేశీపెట్టుబడుల పరిమితిని 49%కి పెంచడం. బీమారంగంలో విదేశీ ఈక్విటీ పెంపును AIIEA తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తోంది. బీమా వ్యాపారం పెట్టుబడితో కూడుకొందని కొంతమంది వాదిస్తూంటారు. దేశీయ ప్రైవేట్ భాగస్వాములు నిధుల లేమివల్ల తమ బీమా వ్యాపారాన్ని విస్తరించలేకపోయారని అంటుంటారు. బీమారంగంలో ఎఫ్.డి.ఐ.లు పెరిగితే నూతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానం వస్తందని, నూతన ఉత్పత్తులు మార్కెట్లోనికి వస్తాయని కొంతమంది అదేపనిగా వాదిస్తున్నారు. అంతేకాక దేశమౌలిక వనరుల కల్పన కోసం బీమారంగ నిధులు మరింతగా సమీకరించవచ్చని అంటుంటారు. ఐతే వాస్తవాన్ని పరిశీలించినపుడు ఈ వాదనలన్నీ

పటాపంచలవుతాయి. గత 13 ఏళ్ల అనుభవాన్ని బట్టి చూస్తే బీమారంగ సరళీకరణ వలన దేశానికి ఒరిగిందేమీ లేదని మనకు అర్థం అవుతున్నది.

దేశీయ ప్రైవేటు భాగస్వాముల వద్ద నిధుల కొరత ఉందనే వాదన పూర్తిగా అసమంజసం. దేశీయ ప్రైవేటు బీమా కంపెనీల భాగస్వాములు (ఉదాహరణకు టాటా, బిర్లాలు మరియు రిలయన్స్ వంటి) కార్పొరేట్ దిగ్గజాలు. ఇలాంటి దిగ్గజాల దగ్గర నగదు నిల్వలు భారీగా ఉన్న విషయం అందరికీ తెలిసినదే. పైపెచ్చు ఆ కంపెనీల బ్యాలెన్స్ షీట్లు ఆర్థిక పరిపుష్టితో ఉంటాయి. ఫైనాన్స్ మార్కెట్ నుండి నిధులు పొందగలిగే అవకాశం ఈ కంపెనీలకు పుష్కలంగా ఉంది. బీమా చట్టసవరణ బిల్లును పరిశీలించిన పార్లమెంటరీ స్టాండింగ్ కమిటీ బీమా రంగంలో పెట్టుబడుల అవసరం, విదేశీ పెట్టుబడి వెల్లువలా వచ్చే అవకాశం రెండూ ఊహాజనితమని వ్యాఖ్యానించింది.

గత కొన్నేళ్లుగా దేశంలో వృద్ధిశాతం పెరగడం, మధ్యతరగతి వర్గాలలో పెరిగిన నికర ఆదాయాల కారణంగా దేశీయ బీమారంగం కొన్నాళ్లుగా అద్భుతమైన ప్రదర్శనను నమోదు చేస్తున్నది. అంతర్జాతీయ ద్రవ్యసంక్షోభం దుష్పరిణామాలు దేశ బీమారంగంపై కూడా గణనీయంగా పడింది. అయినప్పటికీ ఎల్.ఐ.సి. అమోఘమైన ప్రదర్శన కారణంగా అనేక అభివృద్ధి చెందిన దేశాలకన్నా మనదేశంలోనే బీమా విస్తృతి అధికంగా ఉంది. నేడు దేశీయ జీవిత బీమారంగంలో ప్రైవేటు కంపెనీలు దేశవ్యాప్తంగా విస్తరించి ఉన్నాయి. సాధారణ బీమారంగ వ్యాపారంలో ప్రైవేటు బీమా కంపెనీల వాటా 40 శాతం పైబడి ఉంది. కనుక నిధులలేమి కారణంగా ప్రైవేటు బీమా కంపెనీలు దేశవ్యాప్తంగా విస్తరించలేదన్న వాదన అవాస్తవం.

దేశీయ బీమారంగం బాగా అభివృద్ధి చెందిన, పెద్ద ఎత్తున సాంకేతిక పరిజ్ఞానం వినియోగించే రంగం. నిజానికి ఎల్.ఐ.సి. దేశంలోనే అత్యంత ఆధునికమైన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని వినియోగించుకునే సంస్థగా పేరెన్నిక గన్నది. నేడు ఎల్.ఐ.సి. అత్యుత్తమ

సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని కలిగియున్నది. కనుక సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని దిగుమతి చేసకోవడానికి ఎఫ్.డి.ఐ. పెంపు అవసరం లేదనేది స్పష్టమవుతున్నది.

భారతదేశంలోని వివిధ తరగతుల ప్రజానీకానికి అవసరమయ్యే బీమా పాలసీలు దేశీయ బీమారంగంలో ఉన్నాయి. పాలసీదారుల ప్రయోజనం కోసం నూతన పాలసీలను తీసుకువచ్చే ప్రయత్నాలు నిరంతరం కొనసాగుతున్నాయి. ఈ విషయంలో విదేశీ పెట్టుబడి అవసరం ఎంతమాత్రం లేదు. బీమారంగంలో 26 శాతం విదేశీ ఈక్విటీ పరిమితి దేశ బీమారంగంలో విదేశీ భాగస్వాములు ప్రవేశించడానికి ఏమీ అడ్డంకి కాదు. నేడు మన దేశంలో 42 ప్రైవేటు జీవితబీమా, సాధారణ బీమా కంపెనీలు వని చేస్తున్నాయి. నేటికీ అనేక ప్రైవేటు కంపెనీలు విదేశీ భాగస్వాములతో కలిసి, బీమా వ్యాపారం చేస్తామంటూ ఐ.ఆర్.డి.ఎ. లైసెన్స్ కు దాఖలు చేసుకున్నాయి. 2012-13 ఆర్థిక సంవత్సరంలో దేశస్థుల జాతీయోత్పత్తిలో 21.9 శాతం కుటుంబ పొదుపుగా ఉంది. ఇది సుమారు 23 లక్షల కోట్లు. ఇందులో కనీసం సగం ఆర్థిక ఆస్తుల సముపార్జనకు వినియోగించిన యెడల దేశమౌలిక వనరుల అవసరాలకు ఉపయోగపడతాయి. అయితే విదేశీ పెట్టుబడి పరిమిత పెంపు దేశీయ పొదుపుపై నియంత్రణను పట్టును విదేశీ పెట్టుబడికి కల్పిస్తుంది. దీంతో విలీనాలు, స్వాధీనాలు వేగం పుంజుకుంటాయి. ఇది ఖచ్చితంగా జాతి ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకం.

ఈమధ్య సంభవించిన ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం కారణంగా అమెరికా మరియు యూరప్ దేశాలలోని బీమా కంపెనీలు ఆయా దేశాల పాలసీదారుల పొదుపును పరిరక్షించడంలో విఫలమయ్యాయి. ఇది గమనించవలసిన అంశం. అమెరికా ప్రభుత్వం అతి పెద్ద బీమా సంస్థ అయిన ఏ.ఐ.జి. (అమెరికన్ ఇంటర్నేషనల్ గ్రూప్)ను బెయిలవుట్ ప్యాకేజీ ఇచ్చి బ్రతికించింది. ప్రపంచవ్యాప్తంగా పరిస్థితులు ఈవిధంగా ఉన్న నేపథ్యంలో, దేశీయ మార్కెట్లలో బహుళజాతి బీమా కంపెనీలకు

మరింత ప్రవేశం కల్పించడం అవివేకమైన చర్య. ప్రపంచం మొత్తం మీద ఎఫ్.డి.ఐ. ఏమేరకు ప్రయోజనం అనే అంశంపై చర్చ జరుగుచున్నది. దేశీయ ఆర్థిక వ్యవస్థలకు ఎఫ్.డి.ఐ. చోదకశక్తిగా ఉంటుందని గతంలో వాదించిన ప్రపంచ బ్యాంకు నేడు తన బాణీని మార్చింది. ఎఫ్.డి.ఐ. విషయంలో ఆచితూచి స్పందించాలని ప్రపంచ బ్యాంకు నేడు పిలుపునిస్తోంది. ప్రపంచ బ్యాంకు బలపరిచిన గ్రోత్ కమిషన్ చైర్మన్ గా నోబుల్ బహుమతి గ్రహీత మైఖేల్ స్పెన్స్ ఉన్నారు. వారు ఈవిధంగా వ్యాఖ్యానించారు. “దేశీయ పొదుపుకు విదేశీ పెట్టుబడులు ఏమాత్రం ప్రత్యామ్నాయం కాదు”. అభివృద్ధి చెందుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడుల సమీకరణకు విదేశీ పెట్టుబడులకన్న ప్రజల పొదుపే కీలకం”. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అనేక దేశాలలో ఎఫ్.డి.ఐ. వ్యవహరించిన తీరునుబట్టి ఆర్థిక వ్యవస్థలో సురక్షిత పెట్టుబడులు దేశీయ పొదుపు మాత్రమేనని మనకు అర్థం అవుతుంది. అందువలన ప్రభుత్వం పొదుపును తన నియంత్రణలో ఉంచుకోవాలి తప్ప విదేశీ పెట్టుబడికి అవకాశం కల్పించరాదు.

బీమా చట్టసవరణ బిల్లు - 2008ను యశ్వంత్ సిన్హా చైర్మన్ గా కలిగిన పార్లమెంటరీ స్థాయిసంఘం (ఫైనాన్స్), తన నివేదికను పార్లమెంటు ఉభయసభలకు 13.12.2011 నాడు సమర్పించింది. బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడి పరిమితిని 49 శాతానికి పెంచాల్సిన అవసరం ఏమీ లేదని ఈ కమిటీ అభిప్రాయపడింది. బీమారంగ సరళీకరణ తరువాత బీమారంగంలో నెలకొనివున్న పరిస్థితులను నిర్దిష్టంగా విశ్లేషణ చేయకుండానే ప్రభుత్వం బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడిని పెంచాలనే నిర్ణయానికి వచ్చిందని కమిటీ అభిప్రాయపడింది. అంతర్జాతీయ ద్రవ్య సంక్షోభం తదనంతర పరిస్థితుల నేపథ్యంలో ప్రైవేటు బీమా కంపెనీలు దేశీయ పెట్టుబడిని సమకూర్చుకునే ప్రయత్నాలు చేసేలా ప్రభుత్వం కృషి చేయాలని, బీమారంగంలో విదేశీ పెట్టుబడి పెంపుకన్నా, దేశీయ పెట్టుబడి సమకూర్చుకునే

ప్రత్యామ్నాయాలను అన్వేషించాలని కమిటీ ప్రభుత్వానికి హితవు పలికింది.

అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంక్షోభం తర్వాత ప్రపంచం అతలాకుతలంగా మారింది. అమెరికా, యూరప్, జపాన్ దేశాలలోని బీమారంగం తీవ్ర ఒడిదుడుకులను ఎదుర్కొంటోంది. ఎ.ఐ.జి. బెయిలవుట్ సంగతి మనకు తెలిసినదే. యూరప్ లో ఫోర్డిన్, ఐ.ఎన్.జి., ఐగాన్ వంటి కంపెనీలను అక్కడి ప్రభుత్వాలు ఉద్దీపన ప్యాకేజీలు ఇచ్చి రక్షించాయి. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా బీమా రంగ పరిస్థితి నేటికీ ఆశాజనకంగా లేదు. 2008లో సంభవించిన ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం నాటినుండి అనేక అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో బీమా ప్రీమియం ఆదాయంలో స్తబ్ధత నెలకొని ఉంది. సిగ్మా నివేదిక మార్చి 2014 ప్రకారం ఉత్తర అమెరికాలో వార్షిక వృద్ధి శాతం - 2.9%, ఓషియానాలో - 3.7%, పశ్చిమ యూరప్ లో - 0.6%. అందుకే అత్యధిక శాతం యువతకు కలిగిన మనదేశంపై బహుళజాతి సంస్థల కన్ను పడింది. కామదేనువులాంటి మనదేశ బీమారంగాన్ని చేజిక్కుంచుకోవాలని వారు భావిస్తున్నారు. అందుకే మనదేశ బీమారంగాన్ని మరింత సరళీకరించాలని బహుళజాతి కంపెనీలు ఒత్తిళ్లను పెంచుతున్నాయి. పెరుగుతున్న ద్రవ్యోల్బణం దానిమూలంగా తగ్గుతున్న కుటుంబ పొదుపు నేపథ్యంలో సైతం దేశీయ బీమారంగం నుంచి ప్రదర్శన కనబరచింది. కెనడాలో బీమా విస్తృతి 2.9%, జర్మనీ 3.1%. భారతదేశంలో బీమా విస్తృతి 3.1%. అభివృద్ధి చెందిన దేశాలతో పోల్చినపుడు మన భారతదేశం మెరుగ్గా ఉందనే విషయం మనకు అర్థం అవుతుంది. అనేక అభివృద్ధి చెందిన దేశాలకన్నా, లాటిన్ అమెరికన్ దేశాలకన్నా భారతదేశంలో బీమా విస్తృతి ఎక్కువగా నమోదు కావడం విశేషం. ప్రజల ఆదాయాలు, నికర ఆదాయాలు పెరిగినపుడు బీమా విస్తృతి మరింత పెరగవచ్చు.

పాలసీదారులకు ఆర్థిక భద్రత కల్పించడం, చిన్నమొత్తాల పొదుపును

సమీకరించి, దేశ మౌలిక వనరుల కల్పనకు పెట్టుబడులుగా ఉపయోగించడంలో బీమారంగం కీలకపాత్ర పోషిస్తోంది. దేశంలో డిమాండ్ సృష్టించడం కోసం ప్రభుత్వం దేశ మౌలిక రంగంలో పెద్దఎత్తున పెట్టుబడులు పెట్టవలసిన పరిస్థితి నేడు నెలకొని ఉంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో బీమారంగం ద్వారా సమీకరించబడే పొదుపు ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తోంది. అందువలన ప్రభుత్వం దేశీయ పొదుపుపై విదేశీ పెట్టుబడికి పట్టు కల్పించడానికి బదులు దేశీయ పొదుపును నియంత్రించడం ఎంతో అవసరం. ఇలా చేయడం వలన విదేశీ పెట్టుబడి యొక్క స్పెక్యులేటివ్ విన్యాసాలను నియంత్రించవచ్చు. ఈ కారణాల రీత్యా AIEA బీమా రంగంలో విదేశీ పెట్టుబడి పెంపు ప్రయత్నాలను పూర్తిగా వ్యతిరేకిస్తోంది.

ప్రభుత్వ సాధారణ బీమా కంపెనీలలో పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ:

బీమాచట్ట సవరణ బిల్లు - 2008లోని మరొక ముఖ్య ప్రతిపాదన సాధారణ బీమా రంగ జాతీయీకరణ చట్టానికి సవరణలు ప్రతిపాదించడం. ఈ సవరణ మూలంగా ఐ.పి.ఓ. (ఇనిషియల్ పబ్లిక్ ఆఫర్) రూపేణా ఈ కంపెనీలు పెట్టుబడులు స్వీకరించవచ్చు. లేదా ఈ కంపెనీలలో ప్రభుత్వ వాటాను ఉపసంహరించుకోవచ్చు. ఇది అంతిమంగా ప్రభుత్వరంగ సాధారణ బీమా కంపెనీల ప్రైవేటీకరణ తప్ప మరొకటి కాదు. జి.ఐ.సి. మరియు నాలుగు అనుబంధ కంపెనీలు సాధారణ బీమా రంగంలో మంచి పురోగతిని సాధిస్తూనే ఉన్నాయి. ప్రభుత్వం ఈ కంపెనీలను ప్రైవేటీకరించడానికి బదులు ఇతర ప్రత్యామ్నాయాలను అన్వేషించవచ్చు. ఈ కంపెనీలు బాండ్లు, డిబెంచర్ల రూపంలో నిధులు సమీకరించుకునే అవకాశం కల్పించవచ్చు. అంతేతప్ప ప్రభుత్వ వాటాను ఉపసంహరించుకోవడం ఏమాత్రం సహేతుకం కాదు.

నాలుగు ప్రభుత్వ రంగ సాధారణ బీమా కంపెనీలు ఆర్థికంగా బలమైన స్థితిలో ఉన్నాయి. వాటి ఉమ్మడి ఆస్తుల విలువ లక్షకోట్లు పైమాటే. ఈ నాలుగు కంపెనీలు

ఐ.ఆర్.డి.ఎ. నిర్దేశించిన సాలెస్సీ మార్జిన్ కన్నా అధికంగానే కేటాయింపులు చేసాయి. ఈ నాలుగు కంపెనీలు క్రమం తప్పకుండా లాభాలు ఆర్జిస్తూనే ఉన్నాయి. ప్రభుత్వానికి పెద్దఎత్తున డివిడెండ్లు ఏటేటా చెల్లిస్తూనే ఉన్నాయి. అందువలన ఈ నాలుగు కంపెనీలు తమ విస్తరణ కోసం నిధులు సమకూర్చుకోవడానికి కేపిటల్ మార్కెట్ లోకి ప్రవేశించనవసరం లేదని మేము బలంగా విశ్వస్థున్నాము. ఈ కంపెనీలను ప్రైవేటుపరం చేయడం వలన జాతికి ఎలాంటి ప్రయోజనం చేకూరదు. ఈ కంపెనీలను ప్రైవేటీకరించే చర్యలను ప్రభుత్వం విడనాడాలి. COPU (ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలపై పార్లమెంటరీ కమిటీ) సూచించిన విధంగా ఎల్.ఐ.సి. వలె ఒక ఏక ధృవకార్పొరేషన్ ను ఈ నాలుగు కంపెనీలను విలీనం చేయడం ద్వారా ఏర్పరచాలని మేము కోరుచున్నాము. ఈ చర్య ప్రభుత్వ బీమా రంగ లక్ష్యాలను సమర్థవంతంగా నిర్వహించడంలో, సామాజిక, గ్రామీణ అభివృద్ధిలో విశేషంగా తోడ్పడుతుంది. బీమారంగంలో ఎఫ్.డి.ఐ. పెంపు పెన్షన్ రంగానికి సహితం ఆటోమేటిక్ గా వర్తిస్తుంది. ఇది ఆందోళనకరమైన అంశం. దీర్ఘకాలిక పొదుపును కలిగివుండే జీవితబీమా, పెన్షన్ రంగాలలో విదేశీ పెట్టుబడి పరిమితి పెంపు బహుళజాతి కంపెనీలకు దేశీయ పొదుపుపై వెసులుబాటును పట్టును పెంచుతుంది.

పై కారణాలరీత్యా దేశ ఆర్థిక స్వావలంబన పరిరక్షణకై బీమా చట్టసవరణ బిల్లును ఉపసంహరించాలని కోరుచున్నాము.

ఒకవేళ రాజ్యసభలో ఈ బిల్లు ఆమోదం పొందితే దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న AIEA యూనిట్లు ఇతర యూనియన్లు, ఏజెంట్లతో కలిసి మెరుపు సమ్మెకు దిగనున్నాయి. ప్రజల పొదుపును పరిరక్షించి ఆ పొదుపును సామాజిక పెట్టుబడులుగా ఉపయోగించాలనే మా పోరాటం, ఉద్యమం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.

(AIEA ఉపాధ్యక్షులు

కా|| కె. వేణుగోపాల్ పీపుల్స్ డెమోక్రసీ పత్రికలో వ్రాసిన వ్యాసానికి
కా|| పి. సతీష్ స్వచ్ఛానువాదం)

కార్మిక చట్టాల సవరణలు

కార్మిక చట్టాలలో మార్పులకు రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం శ్రీకారం చుట్టింది. కేంద్రంలో ఏర్పడిన నూతన ప్రభుత్వ అండదండలతోనే ఈ ప్రహసనం మొదలైందని భావించవచ్చు. కేంద్ర ప్రభుత్వం సైతం కార్మిక చట్టాలలో కీలక సవరణలను ప్రతిపాదిస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. ఆ సవరణలపై ప్రజల అభిప్రాయాలను సైతం కోరింది. అయితే ఇలాంటి తాత్కాలిక చర్యల మూలంగా కార్మిక వర్గానికి ఒరగబోయేదేమీలేదు సరికదా అవి యజమానులు కార్మిక చట్టపరిధిలోకి రాకుండా ఉపయోగపడతాయి. ఇవన్నీ చూస్తుంటే మన దేశంలో కార్మిక చట్టాల చారిత్రక నేపథ్యం తెలియకుండానే ఈ చర్యలకు ఉపక్రమిస్తున్నట్లే కనిపిస్తోంది. ఈ చట్టాలను ప్రభావవంతంగా అమలుచేసే చర్యలపట్ల అవగాహన కొరవడినట్లు కనబడుతోంది.

కేంద్ర కార్మిక చట్టాలలో పెను మార్పులు తెచ్చే చర్యలకు రాజస్థాన్ లోని వసుంధరారాజే ప్రభుత్వం నడుం బిగించింది. ఇంతవరకు ఏ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేయనివిధంగా కార్మిక చట్టాలలో సమూల మార్పులు తీసుకువచ్చే సవరణలను రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించింది. మన దేశంలో అత్యధిక కార్మిక చట్టాలు బెంగాల్, బొంబాయి మరియు మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీలకు చెందిన కార్మికవర్గ ఉద్యమాల వల్ల మాత్రమే రూపొందించబడ్డాయనేది చారిత్రక సత్యం. కేవలం అతికొద్ది పరిశ్రమలు కలిగిన రాజస్థాన్ లో ఈ కార్మిక సంస్కరణలు మొదలుకావడం చూస్తే కేంద్రంలోని ఎన్ డిఎ ప్రభుత్వం రాజస్థాన్ ను కార్మిక సంస్కరణలు అమలుచేసే ప్రయోగశాలగా భావిస్తుందనే అంశం మనకు అర్థం అవుతుంది. బహుశా ఈ ప్రయోగాల అనుభవంతో వాటిని దేశమంతా అమలుచేయచ్చని బి.జె.పి. ప్రభుత్వం భావిస్తుండవచ్చు. రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం మూడు కేంద్ర కార్మిక చట్టాల్లో కీలక సవరణలు ప్రతిపాదిస్తోంది.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం (ఐడిఎ) 1947, కాంట్రాక్టు లేబర్ (నియంత్రణ మరియు రద్దు) చట్టం (సిఎల్ఆర్ఎ) 1970 మరియు ఫ్యాక్టరీ చట్టం - 1948. ఈ ప్రతిపాదనలన్నీ కార్పొరేటు రంగాన్ని కఠినమైన కార్మికచట్టాల పరిధి నుండి తప్పించడానికి చేసినవే.

ఐ.డి. చట్టంలో మార్పులు: ఐ.డి. చట్టంలో చేయబోయే సవరణ ఏమిటంటే 300 మంది కార్మికులు పనిచేసే సంస్థలో కార్మికులను తొలగించే విషయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ముందస్తు అనుమతి తీసుకోవలసివస్తుంది. 300 కంటే ఎక్కువ మంది కార్మికులు పనిచేసే ఏ సంస్థ అయినా కార్మికుల తొలగింపు, లేఆఫ్ మరియు మూసివేతల విషయంలో ప్రభుత్వం ముందస్తు అనుమతి తప్పనిసరిగా తీసుకోవాలని ఐ.డి. చట్టానికి 1976లో సవరణలు చేశారు. అయితే, 1982లో మరొక సవరణ ద్వారా ఈ పరిధిని 100కు కుదించారు.

ఈ నిబంధనలను ఏకపక్షమని, రాజ్యాంగ విరుద్ధమని యాజమాన్యాలు వాదిస్తూ సుప్రీంకోర్టును ఆశ్రయించాయి. ఐతే సుప్రీంకోర్టు మీనాక్షి మిల్స్ (1992), మధుర కోట్స్ (1994), ఒరిస్సా టెక్స్టైల్స్ (1994) కేసులలో తీర్పు చెబుతూ యాజమాన్యాల అభ్యంతరాలను తోసిపుచ్చింది. రాజస్థాన్ ప్రభుత్వ సవరణలు కార్మిక చట్టాల చరిత్రను వెనుకబాటు పట్టించే ప్రయత్నం తప్ప మరొకటి కాదు.

రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం మరొక సవరణ ప్రకారం ఒక సంస్థలో గుర్తింపు సంఘంగా నమోదు చేసుకునేందుకు ఏదైనా ట్రేడ్ యూనియన్ మొత్తం సభ్యులలో 30% సభ్యులను కలిగియుండాలి. గతంలో ఇది 15%గా ఉండేది. ఈనాటికీ అనేక రాష్ట్రాలలో ఉమ్మడి బేరసారాలలో భాగంగా యూనియన్ లను యాజమాన్యాలు తప్పనిసరిగా గుర్తించాలన్న చట్టమేదీ లేదు.

కాంట్రాక్టు లేబర్ చట్టానికి చేస్తున్న

సవరణల ప్రకారం ఇకమీదట 50 మంది కార్మికులు పనిచేసే సంస్థకు మాత్రమే సిఎల్ఆర్ఎ నిబంధనలు అమలు అవుతాయి. ఇది ఇప్పటివరకు 20 మందిగా ఉండేది. ప్రస్తుతమున్న తరుణంలో పనిచేసే కార్మికుల సంఖ్యను పెంచటం వలన పెద్ద సంస్థలపై ఎలాంటి ప్రభావం ఉండదు. ఫ్రైవేట్ రంగంలోనే కాక ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలలో సైతం పర్మినెంటు కార్మికులతో పోలిస్తే కాంట్రాక్టు కార్మికుల నిష్పత్తి అధికంగా ఉంది. చట్టంలోని నిబంధనలను పూర్తిగా అనుసరించకుండానే స్టీల్ అథారిటీ ఆఫ్ ఇండియా (2001) కేసులో సుప్రీంకోర్టు కార్మికుల వాదనలను తిరస్కరించింది. దీనితో కార్మికుల అవుట్ సోర్సింగ్ చట్టబద్ధం చేసినట్లయింది. ఈ నిర్ణయం వల్ల కేవలం కాంట్రాక్టు విధానంలో కార్మికుల నియామకాలను నిషేధిస్తూ నోటిఫికేషన్ జారీ చేసినంత మాత్రాన సిఎల్ఆర్ఎ చట్టంలో కాంట్రాక్టు కార్మికులను విధిగా పర్మినెంట్ చేయాలన్న నిబంధన ఏమీలేదని, కనుక యజమాని విధిగా కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాల్సిన అవసరమేమీ లేదని సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిచ్చింది.

అందుకే, ఏ కార్మిక సంఘం కూడా కాంట్రాక్టు లేబరును రద్దు చేయాలని ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్ ను జారీ చేయాలని కోరుకోదు. ఎందుకంటే దీనివలన విధులలో ఉన్న కాంట్రాక్టు కార్మికులు తమ బ్రతుకు తెరువును కోల్పోవలసి వస్తుంది.

కరెంట్ తో నడిచే సంస్థలలో 10 మంది కార్మికులుంటే, కరెంట్ తో నడవని సంస్థలలో 20 మంది కార్మికులుంటే అక్కడ ఫ్యాక్టరీ చట్టం అమలవుతుంది. నూతన సవరణల ప్రకారం కార్మికుల సంఖ్యను 20 (కరెంట్ తో) 40 (కరెంట్ లేని) కు పెంచారు. గరిష్ట “ఓవర్ టైమ్” పనిని 100 గంటలకు పెంచారు. దీని వలన రోజుకు 8 గంటల పని విధానం ఎండమావిగా మారుతుంది.

కార్మికుల ఆరోగ్యం, భద్రత మరియు పరిరక్షణ చూడవలసిన చట్టం దీని మూలంగా తిరోగమనం పట్టినట్లైంది. గత 6 దశాబ్దాలుగా 9 (కరెంట్ తో), 19 (కరెంట్ లేకుండా) కార్మికులు ఉన్నారనే సాకుతో యజమానులు ఫ్యాక్టరీ చట్టపరిధి నుండి తప్పించుకుంటున్నారు. తమిళనాడులో మరమగ్గ యజమానులు ఒకే షెడ్డులో తమ దగ్గరున్న మరమగ్గాలను తమ కుటుంబ సభ్యుల మధ్య పంపిణీ చేసి, ప్రతి మగ్గాన్ని విడి విడిగా రిజిస్ట్రేషన్ చేయించారు. ఫ్యాక్టరీ చట్టం వర్తించకుండా వారు చేసిన పని ఇది. ఇప్పటిదాకా ఫ్యాక్టరీ యజమాన్యాలు చాకచక్యంగా అవలంబిస్తున్న అనైతిక వద్ధతులను ప్రస్తుతం ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించిన సవరణలు చట్టబద్ధం చేస్తున్నాయి. దీని మూలంగా, పెద్ద ఎత్తున కార్మికులు చట్టపరిధికి వెలువల ఉండిపోతారు.

రాత్రి షిఫ్టులు - మహిళా కార్మికులు:

మహిళా కార్మికులచే రాత్రిళ్ళు పని చేయించరాదనే నిబంధన ఎత్తివేయడం అనేక ఆందోళనలు రేకెత్తిస్తోంది. మహిళా కార్మికులు సైతం ఆందోళనకు గురవుతున్నారు. ఆర్. వసంత (2001) కేసులో మద్రాసు హైకోర్టు తీర్పు చెబుతూ మహిళలను రాత్రిపూట పని చేయించరాదన్న ఫ్యాక్టరీ చట్ట నిబంధనను కొట్టివేసింది. ఈ తీర్పుపై ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సరిగ్గా అప్పీలు చేయలేదు. దీనివలన మహిళా కార్మికులు తమిళనాడులో 3 షిఫ్టులలో కట్టు బానిసలుగా పని చేయవలసి వస్తోంది. ఇది అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ నిర్దేశించిన ప్రమాణాలకు విరుద్ధం. అప్రెంటీస్ చట్టం 1961కు ప్రతిపాదించిన సవరణల ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అప్రెంటీస్ షిప్ ఖర్చులో కొంత భరిస్తుంది. 250 మంది కన్నా తక్కువ కార్మికులున్న సంస్థ అప్రెంటీస్ లను నియమించుకుంటే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆ ఖర్చులో సగం భరిస్తుంది. ఒకవేళ కంపెనీలో 250 మంది కన్నా ఎక్కువమంది కార్మికులుండి వారు అప్రెంటీస్ లను నియమించుకుంటే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం

నాలుగోవంతు ఖర్చును భరిస్తుంది. ఈ చట్టం ప్రకారం యజమానులు అప్రెంటీస్ ట్రైనింగ్ పొందిన వారిని రెగ్యులర్ కార్మికులుగా తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. శిక్షణను విజయవంతంగా పూర్తిచేసిన అప్రెంటీస్ కార్మికులు సైతం ఎలాంటి ఉపాధికి నోచుకోవడం లేదు.

రాజ్యాంగంలోని 7వ షెడ్యూల్ ప్రకారం, కార్మిక చట్టాలు ఉమ్మడి జాబితా (concurrent list) పరిధిలోకి వస్తాయి. ఈ జాబితాలో ఉన్న కార్మిక చట్టాల సవరణలు అమలుజరిపే / అవసరమైన ప్రతిపాదనలు చేసే అవకాశం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ఉంటుంది. ఐతే, ఆ చట్టాలకు రాష్ట్రపతి అనుమతిని ఇవ్వాలి.

రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం కార్మిక చట్టాలకు సవరణలు ప్రతిపాదించిన వెంటనే సీనియర్ బి.జె.పి. నాయకులు మరియు మాజీ మంత్రి అరుణ్ శౌరి మాట్లాడుతూ నరేంద్రమోడీ ప్రధానమంత్రి అయితే కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల మధ్య నిజమైన సహకార వ్యవస్థను తీసుకుని వస్తారని, అభివృద్ధిపథంలో పయనిస్తున్న అనేక రాష్ట్రాలు తమ చట్టాలు మార్చుకునేందుకు అవకాశమిస్తారని ప్రకటించారు. తమ ప్రభుత్వం సూచించిన మార్పులను కేంద్ర ప్రభుత్వం తొక్కిపెడుతోందని గుజరాత్ ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న కాలంలో నరేంద్ర మోడీ గతంలో కేంద్రంపై ఫిర్యాదు చేసేవారు. వివిధ అంశాలలో చట్టాల మార్పు విధానాల రూపకల్పనలో ఉన్న జాడ్యాన్ని తొలగిస్తుందని ఆయన ప్రకటించారు.

కేంద్ర వైఖరి: రాజస్థాన్ ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలను సహజంగానే బి.ఎమ్.ఎస్. (బిజెపి అనుబంధంగా ఉన్న ట్రేడ్ యూనియన్)తో సహా అన్ని కార్మిక సంఘాలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి. రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం మొదలుపెట్టిన కార్మిక చట్ట సవరణలను, తమ ప్రతిపాదనలతో కలిపి మరింత ముందుకు తీసుకవెళ్లాలని మోడీ ప్రభుత్వం భావిస్తోంది. ఫ్యాక్టరీ చట్ట పునర్వ్యస్థీకరణ మోడీ ప్రభుత్వ మొదటి ప్రాధాన్యతగా ఉంది. కేంద్ర కార్మిక, గనులు,

స్టీల్ శాఖ సహాయమంత్రి విష్ణుదేవ్ లోక్ సభలో ఒక ప్రశ్నకు లిఖితపూర్వక సమాధానమిస్తూ తమ ప్రభుత్వం చేపట్టిన కొన్ని ప్రధాన కార్మిక చట్ట సవరణలు వివరించారు.

ఇందులో ఫ్యాక్టరీలలో రాత్రివేళల్లో మహిళలు పనిచేయడానికి ప్రస్తుతమున్న ఆంక్షలను నడలించడం (కొన్ని పరిమితులకు లోబడి), ఒక త్రైమాసికంలో ఇప్పటిదాకా ఉన్న 50 గంటల ఓవర్ టైమ్ గరిష్ట పరిమితిని 100 గంటలు చేయడం వంటివి ఉన్నాయి. ఫ్యాక్టరీ చట్ట సవరణకు గాను ప్రణాళికా సంఘ సభ్యుడైన నరేంద్ర జాదవ్ నేతృత్వంలో ఒక నిపుణుల కమిటీని 2011లోనే అప్పటి ప్రభుత్వం నియమించిందని ఆయన పార్లమెంటుకు తెలిపారు. ఇటీవల కాలంలో ఏదైనా ప్రజావ్యతిరేక విధాన నిర్ణయాలను యుపిఎ ప్రభుత్వానికి ఆపాదించడం బిజెపి ప్రభుత్వ అధికార ప్రతినిధులకు పరిపాటి అయ్యింది. మోడీ ప్రభుత్వం జూన్ 5 మరియు జూన్ 17న ఫ్యాక్టరీ చట్టం - 1948, కనీస వేతనాల చట్టం - 1948లకు కొన్ని సవరణలు ప్రతిపాదించింది. (ఈ ప్రతిపాదనలను కార్మిక మంత్రిత్వ శాఖ తన వెబ్ సైట్ లో పొందుపరచి ప్రజల నుంచి అభిప్రాయాలను కోరింది).

జాతీయ లేబర్ కమిషన్ (ఎన్ ఎల్ సి):

ప్రపంచంలోనే అతి విస్తారమైన కార్మిక చట్టాలున్న దేశం భారతదేశమనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. దాదాపు 50 కేంద్ర చట్టాలతో బాటు, రాష్ట్రాలకు సొంత కార్మిక చట్టాలనేకం ఉన్నాయి. ఈ చట్టాలన్నింటినీ క్రోడీకరించి, సరళతరం చేయవలసిందిగా ఎంతోకాలంగా డిమాండ్లు వస్తున్నాయి. కార్మిక సంఘాలు, యజమాన్యాలు కార్మిక చట్టాలకు అవసరమైన మార్పులు చేయవలసిందిగా కోరుతున్నాయి. జస్టిస్ పి.బి. గజేంద్ర గడ్కర్ నేతృత్వంలోని మొదటి జాతీయ లేబర్ కమిషన్ ఎదుట వారు ఈ విషయాన్ని లేవనెత్తారు. ఐతే 1969లో ఇచ్చిన నివేదికలో కొన్ని కంటితుడుపు మార్పులను ఎన్ ఎల్ సి సూచించింది.

దానిలో ప్రధానమైనది ఐడిఎ (ఇండస్ట్రియల్ డిస్కంప్లైస్ యాక్ట్)ను ఐఆర్ఎ (ఇండియన్ రిలేషన్స్ యాక్ట్)గా మార్చమని, దీనివలన కార్మికులకు, యాజమాన్యాల మధ్య సంబంధాలు మరింత మెరుగవుతాయని ఎన్ఎల్సి భావన. ఎన్ఎల్సి నివేదికలో బ్రేడ్ యూనియన్ చట్టం - 1923 ను, ఇండస్ట్రియల్ ఎంప్లాయ్మెంట్ (స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ - 1946) చట్టంను, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం - 1947ను మిళితం చేయవలసినదిగా సూచించడమైనది.

ఎమర్జెన్సీ పరిస్థితులను అప్పటి ప్రధానమంత్రి ఇందిరాగాంధీ తనకు అనుకూలంగా మార్చుకుని, కార్మిక వర్గ పార్టీల మెప్పుకోసం ఐడిఎకు కొన్ని సవరణలు చేయడం జరిగింది. ఐడిఎలో V-బి అనే నూతన అధ్యాయాన్ని పొందుపరిచారు. దీని ప్రకారం ఏదైనా పారిశ్రామిక సంస్థలో తీసివేత, లేఆఫ్ మరియు మూసివేతకు ప్రభుత్వ ముందస్తు అనుమతి తప్పనిసరి చేసారు. ఈ రోజున యాజమాన్యాలకు ఏదైనా కంటగింపుగా ఉన్నాయంటే ఐడిఎలో ఉన్న ఈ ప్రతిపాదనలే.

న్యాయపోరాటాలలో విఫలమైన తర్వాత విదేశీ పెట్టుబడిదారులు, భారత పారిశ్రామిక సంస్థలు మరియు వాణిజ్య మండళ్లు (ఛాంబర్స్ ఆఫ్ కామర్స్) పెద్ద ఎత్తున కార్మిక చట్ట సవరణలకై ప్రభుత్వాలపై ఒత్తిడి తీసుకువస్తున్నాయి. మొదటి ఎన్ఎల్సి నివేదిక తర్వాత, కార్మిక చట్టాలను క్రోడీకరించి, సరళతరం చేసే దిశగా చెప్పుకోదగ్గ చర్యలు ప్రభుత్వాలు చేపట్టలేదు. 1978లో అధికారంలో ఉన్న జనతాపార్టీ ప్రభుత్వం పారిశ్రామిక సంబంధాల బిల్లును (ఐఆర్) పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టింది. అయితే ఈ బిల్లు చట్టరూపం దాల్చలేదు. 1982లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం మరొక ఐఆర్ బిల్లును పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టింది. ఐడిఎ పరిధిలోకిరాని కేటగిరీల పట్ల తీసుకురావలసిన చట్ట సవరణలపై స్పష్టత లేనందువల్ల, ఈ బిల్లు సైతం విఫలమైంది. కొన్నేళ్ల తర్వాత మాజీ కేంద్ర కార్మిక మంత్రి

రవీంద్రవర్మ నేతృత్వంలో మరొక ఎన్ఎల్సిను ప్రభుత్వం నియమించింది. ఈ ఎన్ఎల్సి 1989లో 2700 పేజీలతో కూడిన ఒక నివేదికను సమర్పించింది.

ఈ నివేదికలో ద్వైపాక్షిక ఒప్పందాలు, ఉమ్మడి బేరసారాలు, బేరసారాలలో పార్టనే పక్షాలను గుర్తించడం, బ్రేడ్ యూనియన్ల రిజిస్ట్రేషన్ మరియు గుర్తింపు విషయంలో అమలులో ఉన్న కార్మిక చట్టాలను సమీక్ష చేయవలసిందిగా కోరింది. అమలులో ఉన్న కార్మిక చట్టాలను పారిశ్రామిక సంబంధాలు, వేతనాలు, సామాజిక భద్రత, రక్షణ, సంక్షేమం, పని పరిస్థితుల అంశాల ప్రాతిపదికన విభజించాలని నివేదికలో సూచించారు.

పరిపాలనా సంబంధ, యాజమాన్య, సూపర్వైజరీ మరియు ఇతర విధులు నిర్వహించే ఉద్యోగులకు అన్ని సామాజిక భద్రతా ప్రయోజనాలు కార్మికులతో నమానంగా అందాలని ఎన్ఎల్సి సూచించింది. చిన్న పరిశ్రమలకు ప్రత్యేక చట్టాలుండాలని ఎన్ఎల్సి సూచించింది. కీలక ఉత్పత్తి, సేవా రంగాలలో కాంట్రాక్టు కార్మికులను వినియోగించరాదని ఎన్ఎల్సి అభిప్రాయపడింది. ఒకే సంస్థలో ఒకే తరహా పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కార్మికులకు, పర్మినెంటు కార్మికులకు ఒకే వేతనం చెల్లించాలని ఎన్ఎల్సి సూచించింది. యూనియన్లలో సభ్యులుగా ఉన్నవారి శాతం తక్కువగా ఉందని ఎన్ఎల్సి పరిశీలనలో తేలింది. ఉమ్మడి చర్యల ప్రక్రియను ప్రోత్సహించి, యూనియన్లలో సభ్యుల శాతం పెరిగేలా చూడాలని నివేదికలో కోరింది. ఐతే రెండవ ఎన్ఎల్సి నివేదికను అమలుచేయని ప్రభుత్వాలు, బ్రేడ్ యూనియన్ చట్టం-2002కు మరియు ఐడిఎ చట్టం (1984 మరియు 2010)కు కంటితుడుపుగా కొన్ని మార్పులు చేసాయి. సరిగ్గా ఈ సమయంలోనే కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాలు దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ మరియు ప్రపంచీకరణ దిశగా నడిపించాయి. అనేక ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు ప్రైవేటీకరించబడ్డాయి. అనేక విదేశీ

కంపెనీలను తమ శాఖలు మన దేశంలో నెలకొల్పే విధంగా ప్రోత్సహించడం జరిగింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పెట్టుబడులను ఆకర్షించడం కోసం స్పెషల్ ఎకనమిక్ జోన్స్ (ఎన్ఇజిడ్) ఏర్పాటు చేసాయి. వీటిలో పెట్టుబడులు పెట్టే పారిశ్రామికవేత్తలకు కార్మిక చట్టాల నుండి మినహాయింపులు ఇస్తామని హామీలు ఇవ్వటం జరిగింది.

న్యాయవ్యవస్థ మద్దతు: ప్రభుత్వాల ప్రైవేటీకరణ విధానాలకు ఉన్నత న్యాయవ్యవస్థ నుండి కూడా బలమైన మద్దతు లభించింది. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలలో పెట్టుబడుల ఉపసంహరణకు వ్యతిరేకంగా నమోదయిన కేసులను న్యాయస్థానాలు తిరస్కరించాయి. బాల్కో ఉద్యోగ సంఘం (2002) కేసు మరియు దేవాన్స్ మోడ్రన్ బ్రూవరీ (2004) కేసుల విషయంలో న్యాయ సమీక్షను నిషేధించారు. ఉత్తర్ప్రదేశ్ రాష్ట్ర బ్రాస్వేర్ కార్పొరేషన్ కేసు (2006) సందర్భంగా “సామ్యవాదం” అనే పదం యొక్క ప్రస్తావన, రాజ్యాంగ పీఠికలో ఉన్నప్పటికీ, అది గతించిన చరిత్రకు నంబంధించినదని నువ్రీంకోర్టు వ్యాఖ్యానించింది. 1990వ దశకం నుంచీ కేంద్ర ప్రభుత్వాలు అమలుచేస్తున్న సరళీకృత విధానాల కారణంగా భారత సమాజంలో సామ్యవాద భావనలు నానాటికీ దూరమవుతున్నాయి.

దేశ ఆర్థిక మరియు సామాజిక అంశాలలో ప్రపంచీకరణ పెనుమార్పులు తీసుకువచ్చిందని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. రాజ్యాంగం పైనా రాజ్యాంగంలో పొందుపర్చిన అంశాలపైనే ప్రపంచీకరణ ప్రభావం గణనీయం. దేశంలో మారుతున్న ఆర్థిక పరిస్థితులను బట్టి కొన్ని అంశాలు కోర్టుల ముందుకొస్తాయి. మారుతున్న ఆర్థిక పరిస్థితులను బేరీజు వేసుకొని, రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచిన అంశాలను అన్వయించుకోవడంలో, కోర్టులు వాస్తవిక దృష్టితో ఆలోచిస్తాయి.

ఈరోజు అత్యధిక సంఖ్యలో ఉన్న అసంఘటిత రంగ కార్మికులు ఎలాంటి కార్మిక చట్టాల పరిధిలో లేరు. చట్టాలు

అమలయ్యే సంస్థలలో సైతం పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్న క్యాబువల్ కార్మికులకు ఎలాంటి చట్ట భద్రతా లేదు. ఒక పక్క కార్మిక సంఘాలు సమగ్ర కార్మిక చట్టాలను కోరుతుంటే మరొక ప్రక్క యజమానులు చట్టాల సడలింపును చట్టాల పరిధి నుండి మినహాయించును కోరుతున్నారు. వస్తువుల ఎగుమతుల నిమిత్తమై ప్రత్యేక రాయితీలు పొంది, ఎస్ఇజిడ్లలో నెలకొల్పబడిన పరిశ్రమలు ఎలాంటి కార్మిక చట్టాలను అమలుచేయడం లేదు. దీనివలన అక్కడ పనిచేస్తున్న కార్మికులలో అభద్రతా భావం పెరిగింది. ఈ పరిమాణాలు ఒక్కోసారి శృతితప్పి అక్కడ ఉండే అధికారుల, యజమానులపై వ్యక్తిగత దాడులు చేసేవరకు దారితీస్తున్నాయి (ఉదా హరణకు గుర్గావ్లోని మారుతీ సుజుకీ కర్మాగారంలో జరిగిన పరిణామాలే) చట్టాల అమలును పర్యవేక్షించాల్సిన అధికార యంత్రాంగం పూర్తిగా అవినీతిమయమైంది. కార్మిక చట్టాల ఉల్లంఘన జరుగుతుంటే పర్యవేక్షించవలసిన అధికారులు తమకేమీ పట్టనట్లు ప్రవర్తిస్తున్నారు. వివాదాల పరిష్కారానికి మనదేశంలో బహుళ అంచెల వ్యవస్థ ఉంది. వివాదాలను లేబర్ కోర్టులు/ ట్రిబ్యునల్స్, హైకోర్టు (సింగిల్ బెంచ్, డివిజన్ బెంచ్), సుప్రీంకోర్టు ఇలా అనేక దశలలో పరిష్కరించవచ్చు. సాధారణంగా ఒక పారిశ్రామిక వివాదం కొలిక్కి రావడానికి 20 ఏళ్లు పడుతుంది. లేబర్ కోర్టుల నుండి పరిష్కారం కోరే వివాదాలపై జరిగిన సర్వేలో దిగ్రాంతికరమైన వాస్తవాలు బయటకొచ్చాయి. ఈ సర్వే ప్రకారం లేబర్ కోర్టు ముందుకు వచ్చిన వివాదాలలో 90% వివాదాలు కార్మికుల తొలగింపునకు సంబంధించినవే. ఒకప్పుడు కార్మికుల జీతభత్యాలు, బోనస్లు, పని సంబంధిత అంశాలు వంటి వాటిపైన పరిష్కార యంత్రాంగం తీర్పులిచ్చేవి. ఇప్పుడా పరిస్థితి లేదు. ఈరోజు ఏ కార్మిక సంఘం తమ వివాదాల పరిష్కారానికై కోర్టులు మరియు ట్రిబ్యునల్స్ను ఆశ్రయించే పరిస్థితి లేదు. వారు చర్చల ద్వారానే వివాదాల పరిష్కారానికి మొగ్గు చూపిస్తున్నారు. పెద్ద

పెద్ద సంస్థలలోని కార్మిక సంఘాలు సైతం వివాదాల పరిష్కారానికై కోర్టులను ఆశ్రయించడం లేదు. ప్రస్తుతం ఉన్న కార్మిక చట్టాలు ఏ ఆశయాలకోసమై రూపొందించబడ్డాయో ఆ ఆశయాలు సాధించడంలో విఫలమయ్యాయి. వాటిని పూర్తిగా పునర్వ్యవస్థీకరించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఐతే అది మోడీ ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తున్న రీతిలో మాత్రం కాదు.

ప్రస్తుతం ఉన్న కార్మిక చట్టాలలో మార్పులు చేపట్టేముందు వాటి చరిత్రను తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. 20వ శతాబ్దం తొలినాళ్లలో ఇంగ్లాండులో ఉన్న కార్మిక చట్టాలను భారతదేశంలో కూడా వర్తింపజేయడానికి అప్పటి సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వమైన బ్రిటన్ కు మనను అంగీకరించలేదు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత పరాయివారి పాలనలో ఉన్న భారతదేశం అంతర్జాతీయ కార్మిక సంఘంలో సందేహాస్పద రీతిలో సభ్యురాలైంది. ఎన్నో పోరాటాలు, సంఘర్షణలు జరిగిన తరువాత ఇంగ్లాండు నుంచి 1929లో రాయల్ లేబర్ కమిషన్ భారతదేశానికి వచ్చి, ఇక్కడి కార్మికుల పరిస్థితులను పరిశీలించి, తన నివేదికలో ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది. “భారతదేశంలో మేము పరిశీలించినవన్నీ క్రోడీకరించిన మీదట ఈదేశంలో కార్మికులకు ఒక కార్మిక సంఘం యొక్క ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉందన్న మా నమ్మకం మరింత బలపడింది. ఒక బలమైన కార్మిక ఉద్యమం మాత్రమే భారతదేశంలోని కార్మికులకు కావలసిన రక్షణ నందించగలదు. ఐకమత్యం ద్వారా లభించే బలం చేతనే ఈ కార్మికులు దోపిడీ నుండి తమను తాము కాపాడుకొని, అమానుష పరిస్థితుల నుంచి తమకు భద్రత కల్పించుకోగలుగుతారు. తమ ఆర్థిక స్థితిగతులను మెరుగుపరుచుకోవడానికి కార్మిక సంఘం స్థాపించుకోవటమొక్కటే ఈ కార్మికులకు ఉన్న మార్గమని ఈ కమిషన్ అభిప్రాయపడింది.

కనుకనే (1923-45) మధ్యకాలంలో ప్రవేశపెట్టబడిన మొదటిదశలోని కార్మిక

చట్టాలు కేవలం నియంత్రణకే పరిమితమయ్యాయి. రెండవదశలో రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత మన జాతీయ ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన చట్టాల వల్ల (1946-51) పెట్టుబడిదారులు, కార్మికుల మధ్య నంబంధాలలో మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. తర్వాత మూడవ దశలో (1952-86) భారత రాజ్యాంగం అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత రాజ్యాంగంలోని ఆదేశిక సూత్రాల కనుగుణంగా చట్టాలు చేయవలసివచ్చి అనేక సంక్షేమ చట్టాలను ప్రభుత్వం అమలులోనికి తెచ్చింది. రెండవ దశలో చేయబడిన చట్టాలను గమనిస్తే ఒక రంగంలోని కార్మికులందరు సంఘంగా ఏర్పడినందువల్లనే ఈ చట్టాలు అమలులోనికి వచ్చాయనే విషయం అర్థం అవుతుంది. ఈ చట్టాలు ఒకే సారూప్యం గల సంఘాలకై నిర్దేశింపబడినవి. కేంద్రప్రభుత్వం తేయాకు కార్మికులకై, గనుల్లో పనిచేసే కార్మికులకై, బీడీ, సిగరెట్టు తయారీ కార్మికులకై, రవాణా, మోటారు కార్మికులకై రంగాల వారీగా, అంశాలవారీగా చట్టాలను ఏర్పాటు చేసింది. వీటిలోని ప్రతి ఒక్క రంగానికి తనకంటూ ప్రత్యేకమైన విభిన్నమైన పరిస్థితులు ఉన్నాయి.

కార్మిక సవరణల యొక్క అసలు ఉద్దేశాలు: ఈ నేపథ్యంలో కార్మిక చట్టాలను క్రోడీకరించి, సరళతరం చేయటానికి చేసే ప్రయత్నాలను స్వాగతించాల్సి ఉంది. అలాకాక ఒకే సార్వత్రిక చట్టాన్ని అందరికీ వర్తింపజేయాలనుకుంటే, విభిన్న రంగాల్లో పనిచేస్తున్న కార్మికులు ఎన్నో ఏళ్లుగా పోరాడి సాధించుకున్న హక్కులను కోల్పోవలసి వస్తుంది. ఇటీవల కాలంలో రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వం చేస్తున్న ప్రయత్నాలను గమనిస్తే కార్మిక చట్టాలను సమగ్ర దృక్పథంతో ఏర్పాటు చేయాలన్న సంకల్పం కనబడటంలేదు. మరొకవైపు ఈ సవరణల పేరుతో చట్టాల నియంత్రణ నుండి యజమానులను తప్పించే దిశగా ప్రయత్నాలు సాగుతున్నట్లు మనకు అర్థం అవుతుంది. ఎటువంటి సమగ్రమైన (మిగతా 17 వ పేజీలో...)

పాలస్తీనా విముక్తం కావాలి!

- ఆర్.వి. రమణ, ట్రెజరర్,
ICEU కరీంనగర్

Filastin అనే అరబ్బు వదం రూపాంతరం చెంది Palestine గా మారింది.

అరబ్బు ప్రాంతంలోని ఒట్టమన్ సామ్రాజ్యంలో భాగంగా పాలస్తీనా ప్రాంతం ఉండేదని చరిత్ర. 7వ శతాబ్దం చివరలోనే పాలస్తీనా అరబ్బు ముస్లిం దేశంగా ఆవర్ణించింది. జరూసలేం, ఆ చుట్టు పక్క ప్రాంతాలను క్రైస్తవులు, ముస్లింలు, యూదులు పవిత్రమైనదిగా భావిస్తారు. వారి మతాలు ఇక్కడే పుట్టాయనేది వారి వారి నమ్మకం. 1800 సం॥లో యూరోప్ లోని ఒక అతి ఛాందసవాద యూదుల తెగ జియోనిస్టులు (Zionists/Zionism) తమకు ఒక ప్రత్యేక ప్రాంతం, రాజ్యం ఉండాలని నిర్ణయించి అమెరికా, ఇతర ఖండాలు పరిశీలించారు. వారు పాలస్తీనా భూభాగం తమకు అనువైనదని నిర్ధారణకు వచ్చి ఆ ప్రాంతానికి వలసలుగా వెళ్ళడం మొదలుపెట్టారు. ఈ విధంగా యావత్ ప్రపంచంలోని యూదులంతా పాలస్తీనా ప్రాంతానికి వలస వచ్చారు. ఇక్కడ మొదటి యూదు నిర్మాణం సుమారు 1900 సం॥లో జరిగినట్టు చరిత్ర చెపుతుంది. నాటి జనాభాలో 97% అరబ్బులు కాగా యూదులు కేవలం 3%కి పరిమితమైనారు. నానాటికి పెరుగుతున్న వలసల వల్ల యూదులు శక్తి కూడగొట్టుకొన్నారు. వలసవాద, సామ్రాజ్యవాద దేశమైన బ్రిటన్ కు ఒట్టమన్ సామ్రాజ్యానికి ఘర్షణ జరుగతూ ఉండేది. పరపతి గల యూదులు ఒట్టమన్ లో భాగమైన పాలస్తీనాపై తమకు ప్రత్యేక హక్కులు కల్పించవలసిందిగా బ్రిటన్ పై ప్రభావితం చేస్తూ వచ్చారు. 1917లో బెల్ ఫోర్ ప్రకటన ద్వారా కుట్రపూరితంగా యూదులకు స్వంత దేశాన్ని ఏర్పాటు చేయడానికి సుముఖంగా ఉన్నట్టు బ్రిటన్ ప్రకటించింది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో యూదులపై నాజీల దమనకాండ పట్ల ప్రపంచవ్యాప్తంగా నిరసనలు వ్యక్తమైనాయి. ఈ యుద్ధంలో Hitler ఓడిపోవడంతో వలసవాదుల శక్తి, అధికారం కూడా బలహీన పడింది. అనేక

అరబ్బు ప్రాంతాలను ఆక్రమించిన బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ లు ఆ ప్రాంతాలు విడిచి వెళ్ళే పరిస్థితి

మారి నేటికి దుస్థితిలో ఉన్నారు. ఐక్యరాజ్య సమితి గాజా, Western bank ప్రాంతాలను

వచ్చింది. కానీ వనరులతో తులతూగుతున్న ఆ ప్రాంతాలను వదిలిపెట్టడానికి, అక్కడి దేశాలను స్వతంత్రంగా ఉంచడానికి ఇష్టపడని వలసవాదులు కొత్తగా ఏర్పడిన ఐక్యరాజ్యసమితిని ఉపయోగించుకొని పాలస్తీనాను అన్యాయంగా రెండు దేశాలుగా - ఇజ్రాయిల్, పాలస్తీనాగా విడగొట్టారు. 1947, నవంబర్ 29న పాలస్తీనాను అరబ్బు దేశం, యూదు దేశం, జెరూసలేం నగరం అనే మూడు భాగాలుగా విడగొట్టుతున్నట్లు ఐరాస తీర్మానం చేసింది. ఆ సమయంలో కేవలం 30%గా ఉండి, 7% భూభాగాన్ని కలిగి ఉన్న యూదులకు 58% భూభాగాన్ని కట్టబెట్టడం అమెరికా బ్రిటన్ ల కుట్రపూరిత చొరవే కారణం. 1948 మే 15న ఇస్రాయిల్ నాయకుడు బెన్ గురియన్ స్వతంత్ర ఇజ్రాయిల్ దేశాన్ని ప్రకటించాడు. ప్రత్యేక దేశ ప్రకటనతోనే ఇజ్రాయిల్ పాలస్తీయులపై దాడులు చేయడం ప్రారంభించి, ఆ ప్రాంత మూలవాసులనే వారి స్వంత భూభాగాల నుండి (దాదాపు 7.5 లక్షల మందిని) గాజా, వశ్చిమ తీరాలకు (జోర్డాన్ నది) తరిమివేసింది. లక్షల మంది శరణార్థులుగా

పాలస్తీనాకు రిజర్వు చేసి తీర్మానించినా, అమెరికా బ్రిటన్ ల ప్రోద్బలంతో ఇస్రాయిల్ ఈ రెండు ప్రాంతాలు కూడా ఆక్రమించడం ప్రారంభించింది. ఈ చర్యల వెనక ఇజ్రాయిల్ కు రెండు ప్రధాన లక్ష్యాలు: 1) ఈ ప్రాంతం యూదుల పవిత్ర స్థలం కాబట్టి దీనిని యూదీకరణ చేయడం (అరబ్బులు లేకుండా చేయడం). 2) పాలస్తీనా సారవంతమైన భూమినీ, జలాలను, ఇతర వనరులను స్వాధీనం చేసుకోవడం.

1964వ సంవత్సరములో యాసర్ అరాఫత్ నాయకత్వంలో పాలస్తీనా విమోచనా సంస్థ (PLO) ఏర్పడింది. ఇజ్రాయిల్ దురాక్రమణ నుండి మొత్తం పాలస్తీనాను విముక్తి చేయడం దీని లక్ష్యం. 1967 సం॥లో అమెరికా మద్దతుతో ఇజ్రాయిల్ పొరుగు దేశాలపై యుద్ధం ప్రారంభించి ఈజిప్ట్ లోని సి నాయ్, సిరియాలోని గోలన్ heights ను జోర్డాన్ లోని వశ్చిమ తీరం, పాత జెరూసలేంను ఆక్రమించింది. ఇజ్రాయిల్ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా PLO తొలి ప్రజా యుద్ధం **ఇంతెఫదా** ప్రారంభించింది. అయితే ఇస్రాయిల్ బలం ముందు PLO

నిలబడలేకపోయింది. ఈ నేపథ్యంలో పాలస్తీనాలో “Hamas” అనే సంస్థ మాతృభూమి రక్షణకై ఒక మిలిటెంట్ సంస్థగా ఆవర్భివించింది. సోవియట్ పతనంతో PLO సాయుధ పోరాటాన్ని విడనాడి 1993లో ఓస్లో శాంతి ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నది. ఎవరి భూభాగాలు కూడా బలప్రయోగంతో ఆక్రమించకూడదని, ఆక్రమిత, భూభాగాలపై నుండి ఇజ్రాయిల్ క్రమంగా బలగాలు ఉపసంహరించుకోవాలని ఈ తీర్మాణం చెపుతుంది. అయితే ఇజ్రాయిల్ వీటిని కాలరాస్తూనే అంతర్జాతీయ న్యాయ సూత్రాలను మరిచి, పాలస్తీనా సామాన్య ప్రజలపై, ఆస్తులపై దాడులు కొనసాగిస్తూ ఉంది. 21వ శతాబ్దంలో ఇజ్రాయిల్ దురాక్రమణ మరింతగా పెరిగి పాలస్తీనా చారిత్రక భూభాగాన్ని 12%కి పరిమితం చేస్తూ 320 కి.మీ. గోడను (ప్రహరీ) నిర్మించింది. ఇది 1967 ఇస్రాయిల్ సరిహద్దుకు రెండింతలు పొడవైంది.

యాసక్ ఆరాఫత్ మరణించాక, PLO నాయకత్వం అమెరికాకు లొంగుపాటు ప్రదర్శించడంతో హమస్ బలం పుంజుకుంది. పాలస్తీనా స్వేచ్ఛా స్వతంత్రాల కోసం ఏర్పడిన ఈ సమరశీల సంస్థను మెజారిటీ యూరోప్ దేశాలు అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, కెనడా, బ్రిటన్, EU, ఇస్రాయిల్, ఈజిప్ట్ దేశాలు టెర్రరిస్ట్ సంస్థగా ముద్రవేసాయి. అయితే ఇరాన్, టర్కీ, రష్యా, చైనాతో పాటు కొన్ని ఆసియా దేశాలు మాత్రం Hamas ను స్వతంత్రం కోసం పోరాడే సంస్థగానే గుర్తించాయి. 2006 పాలస్తీనా ప్రజాస్వామ్య ఎన్నికల్లో హమస్ గెలిచింది. 2007 సం॥లో ఫతా (PLO) అమెరికా ప్రోద్బలంతో హమస్ ప్రభుత్వంపై కుట్రపూరిత తిరుగుబాటు చేసింది.

“తెర్రరిజానికి వ్యతిరేకంగా అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల యుద్ధం” నినాదానికి ఇస్రాయిల్ వంత పాడుతూవస్తుంది. పాలస్తీనా పశ్చిమతీర భూమిలోనూ, నీటి వనరుల్లోనూ 60%ని ఇస్రాయిల్ స్వాధీనం

చేసుకుంది. 70% పాలస్తీనీయులు శరణార్థులైనారు. ఇస్రాయిల్ ప్రభుత్వ రహస్య పోలీస్ సంస్థ మోసాద్ (Mossad) అత్యంత పాశవిక చర్యలతో పాలస్తీనీయులను ఖైదు చేయడం, వారిని హింస పెట్టడంలో సిద్ధహస్తులు. క్రూరాతి క్రూరమైన Mossad పని తీరుపై ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నిరసన వ్రకటనలు రాగా, మోసాద్ ను ప్రపంచమంతా World's most efficient killing machine గా అభివర్ణించారు.

నేడు గాజా ప్రాంతం కేవలం 146 చ॥కి.మీ.లు ఒక చిన్న పలకగా మారింది. ఈ ప్రాంతంలో 15 లక్షల మంది పాలస్తీనీయులు నివసించాల్సి వస్తుంది. ఈ భూభాగానికి మూడువైపులా ఇజ్రాయిల్, మరోవైపు మధ్యదరా సముద్రం ఆక్రమించి ఉన్నాయి. ఇది వాస్తవంగా ఒక జైలును తలపిస్తుంది. ఇజ్రాయిల్ అనుమతి లేకుండా చిన్న వస్తువు కూడా ఈ ప్రాంతంలోకి వెళ్ళకూడదు. జలాలలో 89% వాటా ఇస్రాయిల్ ఉంచుకొని, 11% వాటా పాలస్తీనాకు ఇస్తుంది. అంటే ఆక్రమిత పాలస్తీనాలో ఉన్న ప్రజలు రోజుకు కేవలం 60 లీటర్ల నీటితో జీవితాన్ని గడపాల్సి వస్తుంది. (కనీస ప్రమాణాల ప్రకారం దాదాపు ఒక వ్యక్తికి రోజూ 250 లీటర్ల నీరు అవసరం. ఢిల్లీలో రోజుకు 200 లీటర్ల నీరు అందిస్తామని AAP ప్రభుత్వం గెలిచిన సందర్భం గమనించాల్సింది). వీరు వ్యవసాయం కూడా చేసుకోలేని దైన్యమైన పరిస్థితి. పాలస్తీనా స్వతంత్ర ఇంధన వనరులు అభివృద్ధి చేసుకోకుండా ఇజ్రాయిల్ ఆంక్షలు విధించింది. 93% పైగా విద్యుత్ ఇజ్రాయిల్ సరఫరా చేస్తుంది. దీనితో పాలస్తీనా ప్రజలు ప్రపంచంలోనే అత్యధిక విద్యుత్ చార్జీలు చెల్లించాల్సి వస్తుంది.

2007లో హమస్, ఫతా గ్రూపులు కలసిపోవడంతో ఇస్రాయిల్ మరింతగా రెచ్చిపోతుంది. ఇప్పుడు పాలస్తీనా విమోచన ఉద్యమంలో రెండు ప్రధాన పక్షాలు కలిసి పోరాడడం ఇజ్రాయిల్ కు అమెరికా లాంటి సామ్రాజ్యవాదులకు మింగుడుపడడం లేదు.

ఇటీవల కాలంలో ఇజ్రాయిల్ దాడుల్లో 2700 మంది సామాన్య పాలస్తీనీలు మరణించగా, వేలాది మంది క్షతగాత్రులైనారు. అదే పాలస్తీనా దాడులలో కేవలం 26 మంది అందులో 20 మంది రక్షణ దళాల వారు కావడం, అమెరికా ఇతర దేశాలకు, వారి కనుసన్నలలో మెలిగే వార్తా సంస్థలకు కనిపించడం లేదు. వలస వచ్చిన యూదులు అక్కడి మూల వాసులను తరిమివేసే క్రమంలో ఆత్మరక్షణకు, విముక్తికి పాలస్తీనా చేసే పోరాటంలో కేవలం వారు ప్రయోగిస్తున్న రాకెట్లు, బాంబులు మాత్రమే కనిపిస్తూ, తరతరాలుగా వారిపై జరిగే హేయమైన దురాగతాలు కనుమరుగవడం సామ్రాజ్యవాదం ఒక ప్రణాళిక ప్రకారం చేసిన కుట్ర. పాలస్తీనులను అర్ధాకలితో ఉంచడమే కానీ వారిని చంపడం మా అభిమతంకాదు అని ఇజ్రాయిల్ ప్రధాని చెప్పడం వారి హింసా ప్రవృత్తికి ఒక మచ్చుతునక.

భారతదృష్టికోణం: 1947లో భారతదేశం ఐక్యరాజ్యమితిలో పాలస్తీనా విభజనపై వ్యతిరేకంగా ఓటు వేసింది. ఒక సెక్యూలర్ రివల్యూషనరీ మన దేశం ఇటువంటి విభజనలకు మొదటి నుంచి విరుద్ధం. అలాగే 1974లో యాసర్ ఆరాఫత్ నేతృత్వంలోని PLO ను (ఫతా) గుర్తించిన ఏకైక దేశం (అరబ్బు దేశాలు కాకుండా) భారతదేశం. అలీనోద్యమ దేశాలలో ప్రభావితంగా ఉన్న ఇండియా పాలస్తీనాతో సత్సంబంధాలు కొనసాగిస్తూ, వారి స్వతంత్రానికి అన్ని స్థాయిలలో మద్దతు ఇస్తూ వచ్చేది. A land of two people పుస్తకంలో జాతిపిత మహాత్మా గాంధీ ఇలా వ్రాస్తారు “Palestine belongs to Arabs in the same sense as England belongs to English.” “A religious act cannot be performed with the aid of a buyonet or bomb. But according to accepted cannons of rights & wrongs, nothing can be said against the Arabs resistanc in the face of over whelming odds, though I do not support any sort of voilence.”

(మిగతా 20వ పేజీలో...)

భారతీయ కార్మిక చట్టాలు - విశ్లేషణ

- ఎం.జి.పి. బేగ్, ట్రైబరర్, కడప డివిజన్, 9440429054

ఎంప్లాయిస్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్ చట్టం, 1952

నూతన పెన్షన్ పథకం, 1995: ఈ పథకంలో ప్రస్తుత కుటుంబ పింఛన్ పథకం విలీనమైనది. ఉద్యోగ విమరణ తర్వాత ఉద్యోగికి నెలవారి పింఛన్, సర్వీసులో ఉండగా అతనికి శాశ్వత సంపూర్ణ అశక్తత ఏర్పడితే పింఛన్ చెల్లించడం ఈ పథకం యొక్క లక్ష్యాలు.

20 మంది కన్నా తక్కువ ఉద్యోగులు వున్న సంస్థల విషయంలో మూల వేతనం, కరువు భత్యంలో 8.33%, అలాగే 20 మంది కన్నా ఎక్కువ ఉద్యోగులు ఉన్న సంస్థలకు సంబంధించి ఉద్యోగుల మూల వేతనం, కరువు భత్యం వగైరాలలో 10% ఈ నూతన పెన్షన్ పథకం, 1995కి జమ చేయబడుతుంది.

ఈ పథకానికి యజమాని నిర్వహణ చార్జీలు కూడా చెల్లించవలసి ఉంటుంది. దీని ప్రకారం

1. భవిష్య నిధి నిర్వహణకు ఉద్యోగి జీవితంలో 0.65% లేదా నెలకు కనీసం రూ॥ 5/- చెల్లించాలి.
2. డిపాజిట్ తో ముడిపడిన బీమా నిధి నిర్వహణకు ఉద్యోగి జీతంలో 0.01% లేదా నెలకు కనీసం రూ॥ 2/- యజమాని చెల్లించాలి.

భవిష్య నిధి ఖాతాలో నిధులను స్పెషల్ డిపాజిట్ స్కీం కింద నిర్దిష్టమైన సెక్యూరిటీలలో డిపాజిట్ చేయాలి. కేంద్రం నిర్ణయించిన రేటు ప్రకారం ప్రతి వ్యక్తి నిధి ఖాతాకు వడ్డీ చేర్చాలి. ప్రతి సంవత్సరం ఏప్రిల్ నెల మొదటి రోజుకు ఎంత బ్యాలన్స్ ఉందో లెక్కించి వడ్డీ చేర్చాలి. పింఛన్ నిధి డిపాజిట్ తో ముడిపడిన బీమా నిధి ఖాతాలకు కూడా వడ్డీ చేర్చాలి.

నూతన పెన్షన్ పథకం, 1995 ప్రకారం ఎవరైనా ఉద్యోగి సంస్థను వదిలేస్తే కమీషనర్ ఒక సర్టిఫికేట్ ను జారీ చేయాలి. పింఛన్ కు అర్హమైన సర్వీసు, వేతనం, ఉద్యోగం విరమించే తేది నాటికి అతని ఖాతాలో ఉన్న డబ్బును కూడా ఆ సర్టిఫికేట్ లో చూపాలి. కొత్త సంస్థలో చేరినప్పుడు ఉద్యోగి ఆ సర్టిఫికేట్ చూపాలి. మరో చోట ఉద్యోగం లభించక ముందే ఉద్యోగి మరణిస్తే, అతని కుటుంబ సభ్యులకు పింఛన్ ప్రయోజనం పొందటానికి అర్హత లభిస్తుంది.

ఉద్యోగుల హక్కులు:

1. ప్రతి ఉద్యోగి తన పేర భవిష్య నిధిలో ఉన్న డబ్బును తను మరణిస్తే తీసుకోవటానికి వీలుగా తన కుటుంబ సభ్యులలో ఒకరిని నామినేట్ చేసే హక్కు ఉంది.
2. తన బీమా పాలసీలకు చెల్లించవలసిన ప్రీమియం కోసం, ఇంటి నిర్మాణం కోసం లేదా కొనుగోలు కోసం, ఇంటి మరమ్మత్తు కోసం, కూతురు పెళ్ళి కోసం, పిల్లల చదువుల కోసం, ప్రకృతి వైపరీత్యాల ద్వారా నష్టం కలిగినప్పుడు భవిష్య నిధి నుండి డబ్బులు తీసుకునే హక్కు ఉంది.

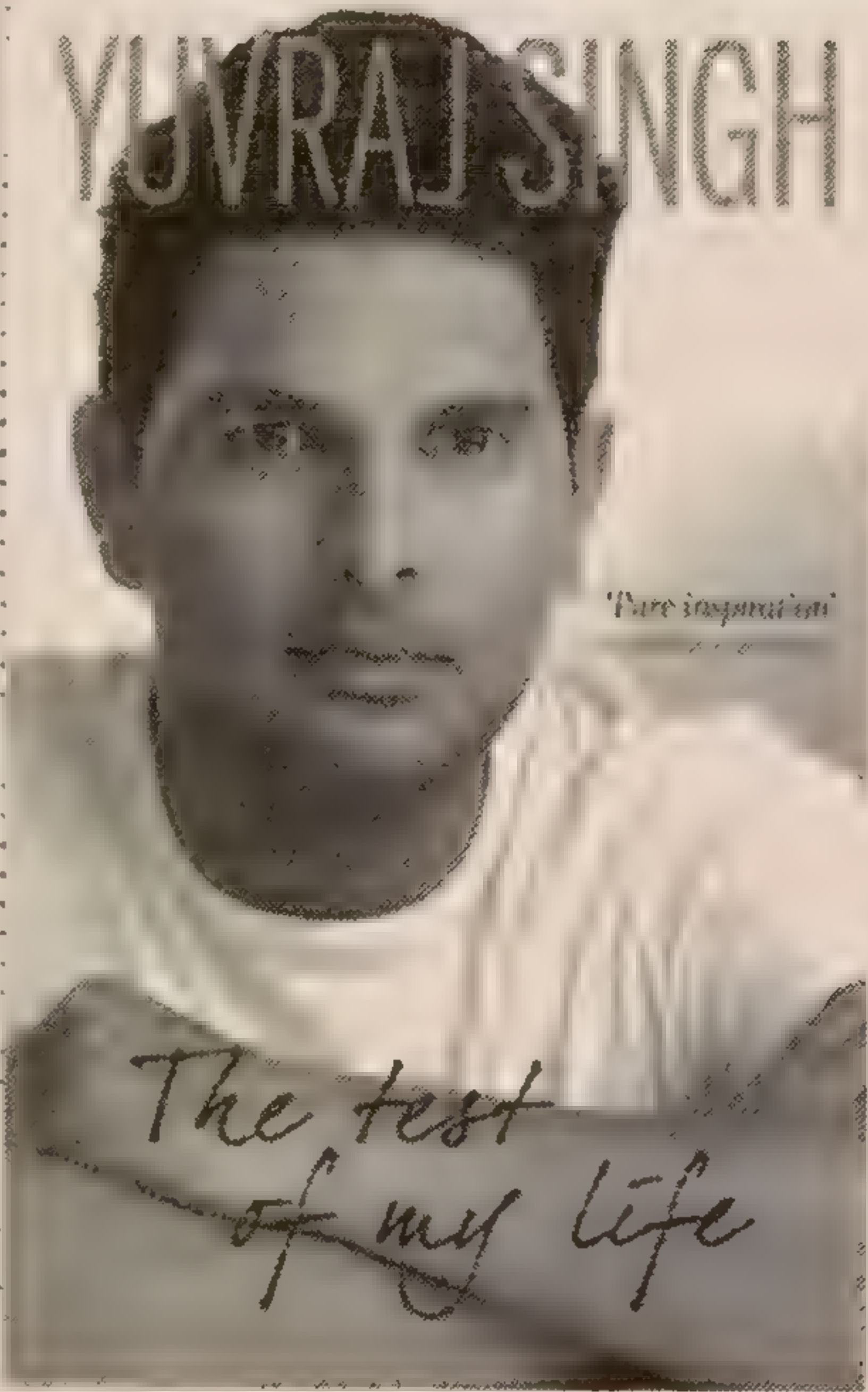
ఫ్యామిలి పెన్షన్ పథకం: నూతన కుటుంబ పెన్షన్ పథకం, 1995 ప్రకారం ఒక ఉద్యోగి 60 ఏళ్ళు వయస్సు వచ్చే లోపు మరణిస్తే....

1. నెలకు 300/- వరకు జీతం వుంటే కుటుంబ పింఛన్ నెలకు 250/- వరకు వుంటుంది.
2. నెలకు 300/- నుండి 700/- వరకు జీతం వుంటే కుటుంబ పింఛన్ నెలకు 300/- వరకు ఉంటుంది.
3. నెలకు 700/- నుండి 1600/- వరకు జీతం వుంటే కుటుంబ పింఛన్ నెలకు 42.5% (కనిష్టం 300/- మరియు గరిష్టం 600/-) ఉంటుంది.
4. నెలకు జీతం 1600/- నుండి 2500/- వరకు జీతం వుంటే కుటుంబ పింఛన్ నెలకు వేతనంలో 35% (కనిష్టం 600/- నుండి గరిష్టం 850/-) వరకు ఉంటుంది.
5. నెలకు జీతం 2500/- కు మించి ఉంటే, కుటుంబ పింఛన్ వేతనంలో 30% (కనిష్టం 850/- నుండి గరిష్టం 1050/-) వరకు ఉంటుంది.

అలా కాకుండా ఒక ఉద్యోగి తన పదవి విరమణ తర్వాత నెల వారి పింఛన్ ఈ కింది విధంగా ఉంటుంది.

ఉద్యోగ విరమణ పింఛన్:

పింఛన్ ఇవ్వదగిన X జీతం పింఛన్ ఇవ్వలసిన సర్వీసు

జీవితం.. నవ్వు సాగరతీరం... వెలుగు నీడల వేదం.. సాగనీ పయనం!! అన్నాడో కవి. నిజమే! ఎలాంటి ఒడిదుడుకులు వచ్చినా జీవన నౌక పయనం సాగించాల్సిందే. అయితే.. హఠాత్తుగా ఆ పయనం ఆగిపోవల్సిందే అని, అప్పటిదాకా అందంగా ఊహించుకున్న గమ్యం, దూరంగా ఉన్నా... లేదు... నీ ప్రయాణం ఆగిపోయిందని... వాస్తవం చెప్తుంటే... ఆ పయనం కొనసాగడానికి ఎంత సంకల్పం కావాలి!! మన ఎక్జిట్ నోటీస్ మనమే అందుకోవడానికి ఎంత స్థైర్యం కావాలి. తీసుకున్న నోటీసుని పరపరా చింపేసి.. నా జీవితం, నా ఇష్టం అని చెప్పడానికి ఎంత ధైర్యం కావాలి. అలా ఎంతో నిబ్బరంతో ధైర్యంతో, మృత్యువుని అలవోకగా ఎదిరించి ఎంతో మంది యువతకు ఆరాధ్యుడై... లక్షలాది మంది ఏకలవ్య శిష్యుల్ని ఏర్పరచుకున్న హీరో కథ ఈనెల మీకు పరిచయం చేయబోతున్న "యువరాజ్ సింగ్ - ది టెస్ట్ ఆఫ్ మై లైఫ్".

యువరాజ్ సింగ్ అనగానే మనకి 'సిక్స్ 6 లు' లేకపోతే మనం గెలుచుకున్న వరల్డ్ కప్ లో "మేన్ ఆఫ్ ది సిరీస్" అని గుర్తువస్తుంది. అసలు యువరాజ్ సింగ్ గురించి ఆ మాటకొస్తే ఏ క్రికెట్ క్రీడాకారుడి

గురించి అయినా ప్రత్యేకంగా పరిచయం చేయడమంటే వారిని అవమానించినట్లే. ఎందుకంటే క్రికెట్ ని ఒక మతంగా చూసే దేశం మనది. క్రీడాకారులుగా మనంకొందరిని ప్రేమించవచ్చు, కొందరిని ద్వేషించవచ్చు. కానీ పరిచయం అక్కరలేదు. అయితే యువీ ఆత్మకథ మనకి ఒక కొత్త యువరాజ్ ని పరిచయం చేస్తోంది. క్రీడాకారుల జీవితంలో సంఘర్షణలు, ఆటుపోట్లు కళ్ళకి కట్టినట్లు చూపిస్తుంది. 'ది టెస్ట్ ఆఫ్ మై లైఫ్' యువరాజ్ తన జీవితంలో ఎదుర్కొన్న పెద్ద చాలెంజ్ గురించి మనకి చెప్తుంది. ఆ చాలెంజ్ అతను ఆస్ట్రేలియా సిరీస్, వరల్డ్ కప్ ఆడడమే కాదు... అది కేన్సర్ తో చాలెంజ్.

అవును... యువరాజ్ సింగ్ కి సోకిన అత్యంత అరుదైన జెర్మి సెల్ కాన్సర్ (సెమినోమా)తో అతను ధీరోదాత్తంగా బాటింగ్ చేసి విజయం సాధించిన తీరు అత్యంత వృద్ధంగా వివరించబడుతుంది ఈ పుస్తకంలో... యువీ తన స్నేహితులైన శారదా ఉద్రా, నిశాంత్ జిత్ ఆరోరాల సహాయంతో వ్రాసిన ఈ పుస్తకాన్ని మూడు భాగాలుగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. యువీ కేన్సర్ కి ముందూ, కేన్సర్ తో, కేన్సర్ తర్వాత. ఈ పుస్తకాన్ని తన చిన్న నాటి జ్ఞాపకాలతో మొదలుపెడతారు యువరాజ్. చాలా మందికి అతను మంచి క్రికెటర్ గా తెలుసు. అతని తండ్రి యోగరాజ్ సింగ్ కూడా మంచి క్రికెటర్. అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ఆడకపోయినా చాలా మంది క్రికెట్ ప్రేమికులకు అతను సుపరిచితమే. జన్మతః ఒక క్రికెటర్ కొడుకు కాబట్టి యువరాజ్ సింగ్ క్రికెట్లో ఉన్నత స్థానానికి చేరడానికి అంతగా కష్టపడవలసిన అవసరం లేదనుకుని సాధారణంగా అనుకుంటాము. కానీ ఈ పుస్తకం చదివితే మనకు ఒక కొత్త కోణం కనపడుతుంది. అదేమిటంటే యువరాజ్ కి అసలు క్రికెట్ అంటే ఇష్టముండదు. చిన్నతనంలో అతను బాగా అభిమానించిన క్రీడ స్కేటింగ్. క్రికెట్

గ్రౌండ్ కి అయిష్టంగానే వెళతాడు. తనకు మక్కువ ఉన్న స్కేటింగ్ షూజ్ తోనే యువరాజ్ మొదట్లో క్రికెట్ ఆడడానికి ఇష్టపడేవాడని చదువుతుంటే అతనికి ఇష్టంలేని క్రీడ బలవంతంగా ఆడుతున్న పసివాడి నిస్సహాయత మనకు కనిపిస్తుంది. ఈ పరిస్థితి నుంచి బయటపడడానికి చాలా సార్లు తండ్రిని ఎదిరిస్తాడు యువరాజ్. తండ్రి చేతిలో ఎన్నో దెబ్బలు తింటాడు. క్రమశిక్షణ పేరుతో ఎన్నో కఠినమయిన పరిస్థితులు ఆ పసివాడికి కల్పిస్తాడు యోగరాజ్ సింగ్. స్కేటింగ్ లో రాష్ట్ర స్థాయిలో బంగారు పతకం సాధించిన క్రీడాకారుడు యువరాజ్. అయితే అతను ఆ పతకం సాధించిన రోజు తండ్రిలో ఒక రాక్షసుడుని చూసాను అంటాడు యువీ. ఆ పతకాన్ని విసిరేసి చిన్నారి యువీని గొడ్డుని బాదినట్లు బాదుతాడు అతని తండ్రి. ఇవన్నీ చదువుతుంటే చాలా మంది మధ్యతరగతి తండ్రులు మన కళ్ళ ముందు కనిపిస్తారు. వాళ్ళ చిన్నతనంలో చేయాలనుకొని చేయలేకపోయిన పనుల్ని, ఆ ఇష్టాలని పెద్దయిన తరువాత తమ పిల్లల మీద రుద్దాలనుకోవటం, వాళ్ళ పిల్లలను అందుకు తగ్గట్టుగా పెంచాలనుకోవడం ఇవన్నీ గుర్తుకు వస్తాయి. కానీ ఆ పసి పిల్లలలో ఆ షరతులతో కూడిన జీవితం పట్ల ఎంత విసుగు ఉంటుందో, ఆ పరిస్థితుల మధ్యన తనని ఇరికించిన తల్లిదండ్రుల పట్ల ఎంత కసి పేరుకుపోతుందో మనకు ఈ పుస్తకం చదువుతుంటే అర్థమవుతుంది.

ఒక పక్క తనకు ఇష్టంలేని క్రీడ ఆడవలసిన తప్పనిసరితనం, ఇంట్లో కూడా నిరంతరం తన తల్లికి తండ్రికి జరిగే గొడవల కారణంగా కలిగిన ఒంటరితనం తనని చాలా బాధించేవని చెప్తాడు యువరాజ్. ప్రేమ వివాహమే అయినా యువరాజ్ పుట్టిన సంవత్సరానికే వారి మధ్య విభేదాలు పొడచూపుతాయి. యువరాజ్ కి తన తల్లి అంటే చాలా ఇష్టం. ఆమె కూడా భర్త వలన కలిగిన చికాకులు తన కొడుకు

భవిష్యత్తు పాడుచేయకూడదని చాలా ఇబ్బందులు పడుతుంది. ఒక పక్క భర్తతో అభిప్రాయభేదాలు, మరొక ప్రక్క కన్న కొడుకు పడే కష్టం చూడలేని నిస్సహాయ స్థితి.... ఈ రెండు పరిస్థితుల మధ్యనా ఆమె నలిగిపోవడం మనం గమనిస్తాము. కొంత కాలానికి అనివార్య పరిస్థితులలో ఆ భార్య భర్తలు విడిపోతారు. యువరాజ్ అయిష్టంగానే తండ్రి దగ్గర ఉండవలసిన పరిస్థితి కలుగుతుంది. అలాంటి పరిస్థితులలో కూడా, తల్లిని చూడాలని ఆ పసివాడు పడే తపనని కూడా తన ఆశయ సాధనకే వాడుకుంటాడు యోగరాజ్ సింగ్. “నువ్వు నీ తల్లిని చూడాలి అనుకుంటే కనీసం ఆరు గంటల పాటు సాధన చేయాలి” అని షరతు పెడతాడు. అలాంటి తప్పనిసరి పరిస్థితులలో క్రికెటర్ గా మారతాడు యువరాజ్. తండ్రి పట్ల వ్యతిరేకత వలన అతను సూచించిన విధంగా కాక మరొక పద్ధతిలో ఆడటానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉంటాడు. తండ్రి చెప్పిన షాట్ల మీద కాక ఇతర షాట్ల మీద శ్రద్ధ కనపరుస్తూ ఉంటాడు. తండ్రికి టెస్ట్ క్రికెట్ మీద విపరీతమయిన మక్కువ. దీర్ఘకాలం క్రికెట్లో కొనసాగాలంటే టెస్ట్ క్రికెట్ ఒకటే సాధనమని అతను నమ్ముతాడు. సరిగా అక్కడే తన వ్యతిరేకత చూపించేవాడు యువరాజ్. తండ్రి నేల మీదుగా, నిలకడగా ఆడడం సాధన చేయమంటే దానికి వ్యతిరేకంగా దూకుడుగా, వేగంగా ఆడడం సాధన చేసేవాడు. ఆ రకంగా తన తండ్రి మీద కసి తీర్చుకునే ప్రయత్నం చేసేవాడు. 13 ఏళ్ళ వయసులో నవజోత్ సింగ్ సిద్ధూ వద్దకు తండ్రి యువరాజ్ ని తీసుకువెళతాడు సిద్ధూ అతనిని పరిశీలించి అతని టెక్నిక్, బాడీ లాంగ్వేజ్ క్రికెట్ కి పనికి రావని తేల్చేస్తాడు. ఆ రోజు తన తండ్రి చేతిలో తిన్న దెబ్బల గాయాలు చాలా కాలం ఆ పసి హృదయాన్ని వీడవు. జన్మతః అభిన నైపుణ్యం వలన చిన్నారి యువీ మంచి క్రికెట్ క్రీడాకారునిగా తయారవుతాడు. రంజీల స్థాయి క్రీడాకారుడవుతాడు. వయసుతో పాటు మానసికంగా ధృఢంగా ఎదిగిన యువరాజ్

ఆటను ఆస్వాదించడంతో పాటు, తండ్రి ఆశయాన్ని కూడా గౌరవించడం మొదలుపెడతాడు. అది అతనిలో కలిగిన మానసిక పరిణితికి నిదర్శనంగా మనం భావించవచ్చు. సిద్ధూ శిష్యురికం వల్లనయితేనేం, తనలో సహజంగా జనించిన ప్రేమవల్లనయితేనేం మంచి క్రికెట్ ఆడటం మొదలు పెడతాడు. అండర్ 19 క్రికెట్ వరల్డ్ కప్పు గెలిచినప్పుడు తన తండ్రి ఉద్వేగాన్ని గమనించిన యువీ తన గత జీవితంలో వడ్డ కష్టాలన్నిటినీ మరిచిపోయానని అంటాడు. తన తండ్రి కఠిన శిక్షణ ఇవ్వటం వలననే తాను ఆ స్థాయికి చేరుకోగలిగానని గర్వంగా ప్రకటిస్తాడు. అలా మానసిక పరిణితిని సాధించిన యువరాజ్ తన జీవితాన్ని క్రికెట్ తో మమేకం చేసి చూడడం మొదలుపెడతాడు.

జీవితం అలా విజయాలతో సాగుతున్న వేళ 2011 వరల్డ్ కప్ ప్రపంచకప్ అతనిని స్టార్ ఆటగాడిని చేసింది. సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే యువరాజ్ జీవితంతో విధి మరోసారి ఆడుకోవడం మొదలు పెడుతుంది. ఆట ఆడుతున్నప్పుడు శ్వాస తీసుకోవడం చాలా ఇబ్బందిగా అనిపిస్తుంది. కానీ అలాంటి పరిస్థితులలో కూడా చిరస్మరణీయ ఆట తీరు ప్రదర్శించి ఆ కప్పు గెలవడంలో కీలకపాత్ర పోషిస్తాడు యువరాజ్. మ్యాన్ ఆఫ్ ద సిరీస్ అవార్డును గెలుచుకుంటాడు. ఆటలో భీకరమయిన ఫాంలో ఉండటం, సహచర ఆటగాళ్ళందరూ గెలవాల్సిన సమయంలో తనవైపు చూడటం, ఒంటి చేత్తో జట్టుకి విజయాలను అందించడం, వీటన్నిటివల్లా తన వ్యక్తిగత విషయాల పట్ల శ్రద్ధ కొరవడుతుంది. ఆ సమయంలోనే వ్యాధి తీవ్ర రూపం దాలుస్తుంది. అనారోగ్యం ముదిరిపోతుంది. ఏప్రిల్ 2, 2011న కప్పు గెలిచిన రోజు కూడా అతను తీవ్ర అనారోగ్యంలోనే ఉంటాడు. రెండు సార్లు వాంతులవుతాయి. ఆ తరువాత రెండు వారాలకు అతనికి తీరిక దొరికి పరీక్షలు చేయించుకుంటాడు. ఆ పరీక్షలలో.. ఆ సమస్య ఊపిరి తిత్తులకి సంబంధించినదనీ, బహుశా క్యాన్సర్

కావచ్చుననే దిగ్భ్రాంతికర వాస్తవం బయటపడుతుంది. దానితో అతని జీవితంలో రెండో అధ్యాయం మొదలవుతుంది. అక్కడి నుంచి క్యాన్సర్ నుండి బయటపడేవరకూ సాగించిన ప్రస్థానం కూలంకషంగా మనకు వివరిస్తాడు యువరాజ్ సింగ్.

ఆత్మకథలో కూడా రెండవ భాగం అక్కడే మొదలుపెడుతుంది. 02.04.2011 తన జీవితం మర్చిపోలేని రోజు అంటాడు యువీ. అప్పటిదాకా చెంగు చెంగుమని ఎగిరిన ఆనందం ఆవిరైన క్షణాలు... వ్యక్తిగత జీవితంలో ఆటుపోట్ల వల్ల గుండెలో బాధ సుదులు తిరుగుతున్నా... ఎప్పుడూ నవ్వుతూ నవ్విస్తూ ఉండే యువీకి అంత భయంకర వ్యాధి సోకిందంటే సహచరులు కూడా నమ్మరు. తన తల్లిని తీసుకుని అమెరికా బయలుదేరతాడు యువరాజ్. క్యాన్సర్ ట్రీట్ మెంట్ తీసుకున్న తొలినాళ్ళు యువరాజ్ పడిన వేదన చదువుతుంటే మన మనసు చలించిపోతుంది. చిన్నప్పటి నుంచీ ద్వేషించిన జీవితాన్నీ, ప్రతికూల పరిస్థితులనీ జయించి ఆ గెలుపుని ఆస్వాదించే క్షణంలో తెలిసిన పిడుగులాంటి వార్త వలన కలిగిన దుఃఖం అతని మాటలో చదువుతోంటే మన హృదయం ద్రవించిపోతుంది. అత్యున్నత శిఖరాల నుంచి అధఃపాతాళానికి పడిపోయిన భావన, అనిశ్చిత భవిష్యత్తు యువరాజ్ ను నిరాశలో ముంచేస్తాయి. ట్రీట్ మెంట్ తీసుకోవడానికి కావలసిన మానసిక సంసిద్ధత కోల్పోతాడు. ఆ సమయంలో అతని తల్లి అతనికి అండగా నిలిస్తుంది. ఆమె చూపించిన మానసిక పరిణితి అతనిని ఆ పరిస్థితిని అర్థంచేసుకునేట్లు మార్చుంది. క్రమంగా గుండె దిటవు చేసుకున్న యువీ తాను సాధించిన విజయాలలో భగవంతునికి భాగస్వామ్యం ఇవ్వలేనప్పుడు, తన వ్యాధికి భగవంతుడిని ఎలా భాద్యుడిని చేస్తాను అంటాడు ఒక సందర్భంలో. ఈ పేజీలు చదువుతుంటే మనకు కన్నీళ్ళు ఆగవు. ఇక్కడే అతని తల్లి అతనిపై చూపించిన ప్రభావం మనకు అర్థం అవుతుంది. ముందుమాటలోనే అతను ఈ విషయం ప్రస్తావిస్తాడు “దేవుడు అని చోట్లా తాను ఉండలేక తల్లులను సృష్టించాడు. ఈ మాట

నేను ఎందుకంటున్నానో ఈ పుస్తకం చదివితే మీకు అర్థమవుతుంది.” అని. ఆ కఠిన పరిస్థితులలో తన స్నేహితులు తన పట్ల చూపించిన శ్రద్ధ, వారి ప్రేమ కూడా జీవితాంతం మరచిపోలేనని అంటాడు యువరాజ్ సింగ్. నవ్వుతనంగా పోరాటయోధుడయిన యువీ ఆ పరిస్థితికి కూడా చాలా త్వరగానే సంసిద్ధుడవుతాడు. అనితర సాధ్యమయిన మానసిక పరిణామ ప్రదర్శిస్తాడు. ప్రతికూల పరిస్థితులలో అతను చూపించిన మానసిక స్థైర్యం, సమస్యని ఎదుర్కోవడానికి అతను సిద్ధపడిన తీరు మనమందరం తప్పనిసరిగా అలవరుచు కోవలసిన మంచి లక్షణాలుగా నిలిచి పోతాయి. కీమో థెరపీ వలన జుత్తురాలి పోతుందని వైద్యులు చెపితే ముందుగానే జుట్టు తొలగించు కుంటాడతను. “ఒకటి ఒకటిగా రాలిపోయే వెంట్రుకలను చూసి మానసిక స్థైర్యం కోల్పోవడం నాకు ఇష్టంలేదు” అంటాడు. తను పడుతున్న మానసిక వేదనని జయిస్తూనే మరొక ప్రక్క ప్రపంచ వ్యాప్తంగా తన ఆరోగ్యం గురించి ఆందోళన చెందుతున్న తన అభిమానులను కూడా ఓదారుస్తాడు. తన వైద్యానికి సంబంధించిన పురోగతిని ఎప్పటికప్పుడు తన అభిమానులతో పెంచుకుంటూ వారిని ఊరడించే ప్రయత్నం చేస్తాడు. హాస్పిటల్లో ఉన్నప్పుడు తాను చదివిన స్టార్ సైక్లిస్టు ఆంస్ట్రాంగ్ జీవిత కథ పుస్తకం తనమీద ఎంతో ప్రభావం చూపించిందని అంటాడు యువరాజ్. జీవితం పట్ల సానుకూల దృక్పథం, ఎలాంటి ప్రతికూల పరిస్థితుల లోనూ దిగజారని అతని మానసిక స్థైర్యం మనకు మన జీవితాన్ని మరో కొత్త కోణంలో చూపిస్తాయి. పెద్ద పెద్దవిగా అనుకునే మన జీవిత సమస్యలు అతను ఎదుర్కొన్న పరిస్థితులతో పోల్చుకుంటే ఎంత చిన్న విషయాలుగా మారిపోతాయో మనం గ్రహిస్తాము.

ఈ పుస్తకంలో మూడవ అధ్యాయం యువరాజ్ సింగ్ పునరాగమనం. క్యాన్సర్ని జయించి విశాఖపట్నంలో న్యూజిలాండ్తో జరిగిన మ్యాచ్లో అతను తిరిగి క్రికెట్ ఆడటం వెబ్సైటుపెట్టాడు. అతని పునరాగమనం వెనుక భయంకరమయిన క్యాన్సర్ వ్యాధిని అతను ఎదుర్కొన్న మానసిక

పరిణామ, మళ్ళా తాను ప్రాణంగా ప్రేమించే క్రీడకు కావలసిన శారీరక సంసిద్ధత సంపాదించుకున్న తీరు మనకు ఎన్నో కొత్త పాఠాలు నేర్పిస్తాయి. కేన్సర్ వస్తే జీవితం ముగిసిపోయినట్లే అని చాలా మంది అభిప్రాయం. అయితే యువీ ఆ అభిప్రాయాన్ని చెరిపి వేసాడు. కీమో థెరపీ కోసం థియేటర్ లోపలికి వెళ్తూ తన సెలైన్ స్టాండును తనే తోసుకు వెళ్తూ స్టైలిష్గా అభిమానులకి చెతులూపుతూ టీవీట్టర్లో యువీ పెట్టిన ఫోటో అభిమానులకి అతని గుండె ధైర్యాన్ని చాటి చెప్పింది.

సాధారణంగా క్రీడాకారులంటేనే పోరాటయోధులు. ఒక మ్యాచ్లో లేదంటే ఒక టోర్నీలో ఓడిపోయినా కసితో మళ్ళీ బరిలోకి దిగుతారు. ఓటమిని జీవస్మరణ సమస్యగా తీసుకొని తాము అనుకున్నది సాధిస్తాడు. అయితే ఎదుటివారికి ఆదర్శంగా నిలిచే కొందరు నిజజీవితంలోనూ జీవస్మరణ సమస్యలను ఎదుర్కొంటారు. తీవ్రమయిన వ్యాధుల బారిన పడినా వాటినిధిగమించి మళ్ళా మైదానంలో సత్తా చాటుతారు. అలాగే యువరాజ్ కూడా క్యాన్సర్ని జయించి తన పునరాగమనంతో అదరగొట్టాడు. అంతే కాక “యు కెన్ విన్” పేరుతో క్యాన్సర్ ఛారిటీని స్థాపించి, దాని ద్వారా క్యాన్సర్ రోగులను ఆదుకొంటున్నాడు. కేవలం యువరాజ్ మాత్రమే కాకుండా మృత్యువుని జయించి

ఇతరులకు ఆదర్శంగా నిలిచిన క్రీడాకారులు మరికొందరున్నారు. అమెరికా స్టార్ గోల్ కీపర్ టిం హోవార్డ్, టెన్నిస్ దిగ్గజం మార్వినా నవ్రతిలోవా, వీనస్ విలయమ్స్ వీరంతా జీవితంలో మృత్యువుని అత్యంత ధైర్యంగా ఎదుర్కొని, పోరాడి గెలిచిన వ్యక్తులే.

యువరాజు ఆత్మకథ “ది టెస్ట్ ఆఫ్ మై లైఫ్” సచిన్ టెండూల్కర్ మాటల్లో చెప్పాలంటే “ఫ్యూర్ ఇన్స్పిరేషన్”. చిన్న చిన్న సమస్యలకే జీవితం చాలించే పిరికివాళ్ళు, జీవితంలో గెలుపు ఓటములు సహజమే అని, జీవితాన్ని యధాతథంగా జీవించి తమ ప్రతీ అనుభవాన్ని ఒక పాఠంగా మలుచుకోలేని నిరాశా వాదులూ... యువరాజ్ సింగ్ జీవితం నుంచి నేర్చుకోవలసినది చాలా ఉంది. ఒక కవి చెప్పినట్లు....

God has not promised
Skies always blue,
Flower- strewn pathways
All our life through,
God has not promised
Sun without rain,
Joy without sorrow,
Peace without pain.

జీవితం జీవించడానికే.... అలా ఇలా కాదు చాలా అర్థవంతంగా!! చదివిన ప్రతీ ఒక్కరికీ యువరాజ్ ఆత్మకథ అంత ధైర్యాన్ని ఇస్తుంది అనడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

బ్రతుకు బండి

- జెబయన్ మూర్తి, హైదరాబాద్

మందుబెండలు మీవే, పండు వెన్నెల మీదే, చలి గాలి మీదే, జడివాస మీదే
చెట్టు పుట్ట - కొండ గుట్ట తిరిగిరెక్కలల్లాల్లా పుల్లలేరి ముక్కున కరచి తెచ్చినావు
ఆ తెచ్చిన పుల్లలను పేర్చి, కూర్చి గూడల్లినాము, దాన్ని గుడి చేసినాము
అందు కూడు వండినాము ఆరగించా తోడూ రారా ఏజెంటు సోదరా
గింజలు తెచ్చినానని గింజకోమాకు అగ్గి దేర కూర్చొని అదను చూచి, పదును చూచి
వార్తవలే, మేమూర్తితే చేతులుకాలి చమురొదిలేను. కుర్చీలో దేహం కూలబడి
ఎన్ని నిసిరాత్రులు తేదీలు మారినా కనులు కాయలు కాచి మీకై ఎదురుచూచి అదే శ్రమతో
చమట సేద్యం చేసిన కాని మన జీమా సంస్థ కలలు పండేనా?
బ్రతుకు బండికి రెండేడ్లులమై ఒకటిగా సాగితే రాచ బాట, ప్రక్కకు ఒరిగితే రాళ్ళ బాట
వారధి మీరు, సారధి మేము మీరు మేము మనమై ఒకటై సాగి ఎన్నో జీమా వార్షికోత్సవాలు
జరుపుకొంటు విజయపథంలో నిలుద్దాం

కొండపల్లి కోటేశ్వరమ్మ

బాల్య వివాహం ఫలితంగా బాల వితంతువుగా మారడం, ఆనాటి సంఘసంస్కర్తల కృషి ఫలితంగా వితంతు పునర్వివాహం, పరిస్థితుల ప్రభావంతో భర్తచే వదిలేయబడడం, ఒంటరి జీవితం, చివరకు భర్త మరణం, మళ్ళీ వితంతువుగా మారడం - ఇవన్నీ ఒకే వ్యక్తి జీవితంలో జరగడం ఎంతో విచిత్రం. కాని ఇది సత్యం. ఆ వ్యక్తి మూడు ఉద్యమాలకు వారధి మాత్రమే కాదు, స్త్రీల పోరాటపటిమకు ప్రతినిధి, మూర్తిభవించిన ఉద్యమరూపం. ఆమె జీవితాన్ని అధ్యయనం చేస్తే ఒక వ్యక్తి జీవితంలో ఇంత దుఃఖం ఉంటుందా అని మన మనస్సు ఆర్థమవకమానదు. ఆమె దుఃఖం ఎంత వ్యక్తిగతమో, అంత సామాజికం, రాజకీయం కూడా. ఈ మూడింటి మధ్య సరిహద్దులు లేని జీవితం గడిపిన ఓ సాధారణ మహిళ, 'ప్రజా' - మహిళా ఉద్యమ నిర్మాణంలో అసాధారణ ముద్ర వేసుకొని, తన జీవిత చరిత్రను తన మనుమరాళ్ళ న హాసంతో రాసి, "నిర్జనవారధి" పుస్తకరూపంలో మన ముందుకు వచ్చిన తొంబై ఏళ్ళ వృద్ధురాలు "కొండపల్లి కోటేశ్వరమ్మ" మన నేటి మహిళా మణిపూస.

బాల్యం: 1920లో కృష్ణా జిల్లా పామర్రు గ్రామంలో అంజమ్మ, నుబ్బారెడ్డి దంపతులకు జన్మించింది కోటేశ్వరమ్మ. పెద్దల సహాయసహకారాలతో 5వ తరగతి వరకు చదువుకుంది. తన చక్కటి గాత్రంతో రామాయణ, మహాభారతగాథలు, దేశభక్తి గీతాలు ఆలపించేది. గరిమెళ్ళ వారి "మా కొద్ది తెల్ల దొరతనము", బసవరాజు గారి, "సిరులు పొంగిన జీవగడ్డ" మొదలైన దేశ భక్తి గీతాలను అవలీలగా ఆలపించేది. ఒకసారి వాళ్ళ ఊరికి సరోజినీనాయుడు వస్తే ఆమె మెడలో కోటేశ్వరమ్మ చేత నూల

దండ వేయించారు. 1931లో వాళ్ళ ఊరికి గాంధీగారు వస్తే పెద్దలందరితో పాటు కోటేశ్వరమ్మ తన వంటి మీద నగలు గాంధీగారి దోసిలో పెట్టి అందరి మన్ననలు పొందింది. క్షయవ్యాధితో భర్త చనిపోయిన కారణంగా కోటేశ్వరమ్మ బాల్యంలోనే బాలవితంతువుగా మారింది. భర్త చనిపోతూ తన ఆస్తి మొత్తాన్ని ఆమె పేర రాసి, తనకు పునర్వివాహం చేయమని కోరాడు. కాని అది అంత సులభమైన పని కాదని ఆమె తల్లిదండ్రులకు తెలుసు. కొంత మంది అభ్యుదయ వాదుల, ఉపాధ్యాయ సంఘాల సహకారంతో, విశాల భావాలు గల కొండపల్లి సీతారామయ్య గారితో వివాహం జరిగింది కోటేశ్వరమ్మకు. ఇరువురి కులాలు ఒకటి కాదు, అందునా వితంతు పునర్వివాహం, కులాంతర వివాహం, ఊరువాడంతా అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయ్యారు. ఊరు వారికి తెలియకుండా, చాటుగా, చండ్రసావిత్రి దేవి, రాజేశ్వరరావు, మద్దుకూరి చంద్రశేఖర్ రావుగారి సమక్షాన "దేశమును ప్రేమించుమన్న" గీతాలాపన మధ్య వారి వివాహం జరిగింది.

అత్తగారింట్లో క్రొత్త జీవితం సాఫీగానే సాగింది. లింగవరం చాల చిన్న ఊరు. కులమతాల పట్టింపులు, అంటరానితనం ఎక్కువగా ఉండే రోజులు అవి. కాని అభ్యుదయ భావాలు కలిగిన సీతారామయ్య గారంటే ఆ ఊరిలోని యువకులందరికి మక్కువ ఎక్కువ. అక్కడి వారంతా కోటేశ్వరమ్మని "అక్కా" అని ఆప్యాయంగా పిలిచేవారు. బందరులో చదివే ఆమె తమ్ముడు వారికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ నడిపే "స్వాతంత్ర భారతి" అనే పత్రికను తెచ్చిచ్చేవారు. వారు వాదినీ స్టేన్సిల్ కాపీలు తీసి అందరికి రహస్యంగా రాత్రిపూట పంచేవారు. మేడే, అక్టోబరు విప్లవోత్సవాల

సమయంలో ఎర్రజెండా ఊరేగింపులో పాల్గొని, వేదికలపై విప్లవ గీతాలను ఆలపించే విధంగా భర్త ఆమెను ప్రోత్సహించేవాడు. కాని సీతారామయ్య తల్లిగారు మాత్రం తన కొడుకు కోటేశ్వరుడు కావాలని కలలు కనేది. కాని అందుకు విరుద్ధంగా సీతారామయ్య పార్టీ ఆశయాలకు అనుగుణంగా నడుచుకొనేవాడు, జీవించేవాడు. అది ఆయన తల్లికి నచ్చేదికాదు. ఇంతలో పార్టీని ప్రభుత్వం నిషేధించింది. సీతారామయ్య రహస్య జీవితం గడపవలసి వచ్చింది. గర్భవతైన కోటేశ్వరమ్మకు రాత్రిపూట రహస్యంగా వచ్చి ధైర్యాన్ని బోధించేవాడు. కూతురు అగచాట్లు చూడలేక ఆమె తల్లిదండ్రులు ఆమె దగ్గరికి వచ్చేశారు. 1941లో ప్రభుత్వం పార్టీపై నిషేధాన్ని తొలగించింది అన్నవార్త వినగానే కోటేశ్వరమ్మ తండ్రి, అల్లుడు వస్తాడని కూతురికి ఏమీ భయం లేదన్న నిశ్చంతతో కన్నుమూశారు. పార్టీ ఆదేశం మేరకు సీతారామయ్య విజయవాడలో వని చేయసాగాడు. అతనికి అండగా కోటేశ్వరమ్మ అన్ని విషయాలలో నిలబడింది. స్త్రీలకు అన్ని రంగాల్లో ప్రాధాన్యం ఉండాలని, వారిలో వైజ్ఞానిక దృష్టి పెంచాలని, సమాజం పట్ల సేవాభావం పెంపొందించాలనే ఆశయంతో పార్టీ నడిపే పాఠశాలలో చేరింది. అనేక మంది స్త్రీలతో పరిచయం పెరగడం వలన రాజకీయ, సామాజిక అవగాహనను పెంచుకుంది కోటేశ్వరమ్మ.

ప్రజాసేవ కోసం పార్టీ నిర్మాణం కోసం అన్నలు అమ్మి ఇచ్చిన “పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య” లాంటి నాయకులపై గౌరవ భక్తి భావం పెంచుకుని, వారి అడుగుజాడల్లో నడవడానికి తుదిశ్వాస వరకు కృషి చేసింది. సుందరయ్య “అభిమాన పుత్రికగా” పేరు తెచ్చుకుంది. దినపత్రికగా మారిన “ప్రజాశక్తి”ని ప్రజలలోకి తీసుకుని రావడంలో అహర్నిశలు శ్రమించింది. మహిళా సంఘాల్లో మానికొండ సూర్యవతి, కాట్రగడ్డ హనుమాయమ్మ, తాపీ రాజమ్మ, డాక్టర్ అచ్చమాంబలతో కలిసి పనిచేసింది. డాక్టర్ అచ్చమాంబ దగ్గర స్త్రీలకు ఆరోగ్యం, ప్రసూతి, శిశు పోషణ గూర్చి శిక్షణ కూడా తీసుకుంది.

1944 కాలంలో స్త్రీలు నాటకాలలో నటిస్తే గౌరవించేవారు కాదు, వేళ్ళుగా ముద్రవేసేవారు. అయినప్పటికీ, భర్త సీతారామయ్య గారి ప్రోత్సాహంతో ధైర్యంగా కన్యాశుల్కం, పూర్ణమ్మ, కన్యక, ముందడుగు, ఇంకా ఎన్నో నాటకాల్లో నటించి అందరి మన్ననలు పొందింది. అన్ని మహిళా సంఘాల్లో, మహిళలతో కలిసి జానపద కళారూపాలను కూడా ప్రదర్శించేది.

బెంగాల్లో కరువు రక్కసి విలయతాండవం చేసినప్పుడు వారి సహాయార్థం నాటికల ద్వారా, పాటల ద్వారా విరాళాలు సేకరించారు. ఆ సమయంలో “ఇదీలోకం” నాటకంలో బెంగాల్ పల్లె నుండి పొట్ట చేత పట్టుకుని పట్నానికి వచ్చి, పూట గడవక యవ్వనాన్ని అమ్ముకుంటూ ఆక్రోశించే మహిళ పాత్రలో ఆర్తిగా నటించి కోటేశ్వరమ్మ ఎన్నో బహుమతులు, అవార్డులు అందుకుంది. ప్రభుత్వం పార్టీని నిషేధించిన కారణంగా రాష్ట్ర కమ్యూనిష్టు పార్టీ నాయకులందరూ రహస్య జీవితంలోకి వెళ్ళిపోయారు. ఆ సమయంలో కోటేశ్వరమ్మ భర్త ప్రోద్బలంతో అజ్ఞాతంలో గడపవలసి వచ్చింది. బందరు, వెలూరు, విశాఖపట్నం, పూరి, నాగపూర్, రాయపూర్ మొదలగు ఊర్లలో రహస్య జీవితాన్ని గడిపి, అక్కడ డెన్ లలో ఎన్నో చేదు అనుభవాలను,

అవమానాలను ఎదుర్కొంది. ఆ సమయంలో ఎంతో మంది అమరవీరులైనారు.

అరణ్యవానం, అజ్ఞాతవానం ముగించుకుని పాండవులు హస్తినకు వచ్చినట్లుగా ఓ శుభదినాన చంద్ర రాజేశ్వరరావు, పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య గారు, మద్దుకూరి చంద్రంగారు, మాకినేని బసవ మన్నయ్యగారు ఎర్ర జండాలతో అలంకరించిన ఇంద్రకీలాది వేదికపై కనపడగానే కోటేశ్వరమ్మ హృదయం వులకరించిపోయింది. అమరులైన ఎంతోమంది కామ్రేడ్స్ కి విష్ణవాభినందనలను, తెలుపాలని అక్షరాలను రాగాల్లో మేళవించి గానం చేస్తు ఎన్నో పాటలు రచించింది, పాడింది. 1952లో పార్టీ తరపున అలుపెరుగక ప్రచారం చేసింది. పార్టీకి లభించిన అఖండ విజయంలో పాలు పంచుకుంది. ఆ సమయంలో ప్రధాని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ గారి కంటే తెలంగాణా యోధుడు రావి నారాయణ రెడ్డి గారికే ఎక్కువ ఓట్లు రావడం విశేషం.

కోటేశ్వరమ్మకు ఇద్దరు పిల్లలు, మనిషికి “మానవత్వం” ప్రధానం గాని మతం కాదు, “కారుణ్యం” పెరిగితే మనిషిలోని “కారిత్యం” నశిస్తుందంటూ ఐక్యతా నినాదం చేస్తూ కామ్రేడ్స్ అందరూ పాపకు “కరుణ” అని పేరు పెట్టారు. సీతారామయ్యగారికి భారత విప్లవ పోరాట యోధుడు చంద్రశేఖర్ ఆజాద్ అంటే చాలా ఇష్టం. అందుకని కొడుకుకు చంద్రశేఖర్ ఆజాద్ అని నామకరణం చేశారు. సీతారామయ్యగారు అజ్ఞాతం నుండి బయటకు రాగానే విజయవాడలో కాపురం పెట్టారు. పిల్లలిద్దరు స్కూల్ లో మంచి మార్కులతో పాస్ అయ్యారు. ఇద్దరు బిడ్డల తల్లి అయినా తర్వాత కూడా ప్రజా నాట్యమండలి తరపున “మాభూమి, భూమికోసం”, ముందడుగు నాటికలను ప్రదర్శించేవారు. నాటక పరిశీలకులు గోపాల చక్రవర్తి, సిసీ డైరక్టరు తిలక్ గార్ల మన్ననలను పొందారు.

కాలం ఎప్పుడూ ఒకేలాగ ఉండదు అన్నదానికి నిదర్శనమే కోటేశ్వరమ్మ జీవితం. ఆవదలో నిస్సహాయురైలన ఓ ఉద్యమకారిణికి ఆశ్రయమివ్వడమే ఆమె జీవితాన్ని మలుపు తిప్పింది. ఆమె కారణంగానే సీతారామయ్య గారు, కోటేశ్వరమ్మను విడిచి ఆమెతో వెళ్ళిపోయారు. అప్పటి నుండి కోటేశ్వరమ్మ ఒంటరి జీవితంతో ఎన్నో కష్టాలను చవిచూచింది. అయినప్పటికీ ఆశయాలను, ఆదర్శాలను వీడలేదు. పిల్లలు కూడా తండ్రి వద్దనే ఉన్నప్పటికీ వారిరువురు మంచి భవిష్యత్తు పొందాలని కోరుకుంటూ ఉండేది.

దుర్గాబాయిగారు నిర్మించిన ఆంధ్రమహిళా సభలో సభ్యురాలుగా చేరింది. వయోజన విద్యార్థిగా తిరిగి చదువు ప్రారంభించింది. కోటేశ్వరమ్మ తనలోని ఆలోచనలకు అక్షర రూపం తెచ్చింది. ఫలితంగా “అమ్మ చెప్పిన కథ” మొదటిసారిగా ప్రభలో ప్రచురించారు. పది రూపాయలు పారితోషకం కూడా పొందింది. అప్పటి నుండి ఎక్కడ కథల పోటీలు జరిగినా పాల్గొనేది బహుమతులు పొందేది.

1962 డిసెంబరులో అభ్యుదయ కవి కాళోజీ నారాయణరావు గారి అధ్యక్షతన వరంగల్ లో కుమార్తె కరుణ వివాహం రమేష్ తో జరిగింది. ఇద్దరు డాక్టర్లుగా ఢిల్లీలో ఉద్యోగం సంపాదించుకొని వెళ్ళిపోయారు. అల్లుడు రమేష్ వైద్య సేవలకే పరిమితం కాకుండా, సాహిత్యం పట్ల, ప్రజాసేవ పట్ల మిక్కిలి మక్కువ చూపేవాడు. గురజాడ అన్నా గిడుగు రామమూర్తి సాహిత్యం అన్నా చాల శ్రద్ధగా అధ్యయనం చేశేవాడు. ఆ సాహిత్యాన్ని వెలికి తీసుకురావాలని అహర్నిశలు శ్రమించి, అనారోగ్యం పాలై తిరిగిరాని లోకాలకు వెళ్ళిపోయాడు. భర్త వియోగం భరించలేక కరుణ మానసికంగా కృంగి పోయింది. కోటేశ్వరమ్మ ఎన్ని సపర్యలు చేసినా కోలుకోలేకపోయింది. తన భర్త దగ్గరికి వెళ్ళిపోయింది.

పేదరికంలో ఉన్న రోగులను అదుకుంటూ సంఘమిత్రిగా జీవిస్తుందనుకున్న “కరుణ”, చెడుని వెలుపెట్టి చూపుతూ “తర్జుని” కథలు రాస్తూ బ్రతుకుతుందనుకున్న “కరుణ” తండ్రిలేని తన పిల్లలకు తల్లిని కూడా లేకుండా చేసి, పిల్లల భారాన్నంతా కోటేశ్వరమ్మ పై వదిలి వెళ్ళిపోయింది.

విప్లవోద్యమాలలో తండ్రి బాటన వెళ్ళిన చందు జాడ అకస్మాత్తుగా తెలియలేదు.

భర్త లేడు, పిల్లలిద్దరు వదిలి వెళ్ళిపోయారు. కోటేశ్వరమ్మ ఒంటరి జీవితం గడుపలేక విలవిలలాడిపోయింది. గుండెల్లో దాగిన దుఃఖం గోదారిలా పొంగి పొరలింది. కాని అటువంటి సమయంలో కూడా మహానీయులు చంద్ర రాజేశ్వరరావు, సుందరయ్యగారు, డాక్టర్ అచ్చమాంబ, తావీ రాజమ్మ లాంటి వారి సాన్నిత్యం కలిగి ఉండటం ఆమెకెంతో ఊరట నిచ్చింది.

కారణం చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయిన భర్త, 36 సంవత్సరాల తర్వాత వృద్ధాప్యంలో నిస్సహాయంగా తిరిగి కోటేశ్వరమ్మ దగ్గరికి వస్తే ఆమె చూపిన మనోనిబ్బరం మనల్ని అబ్బురపరుస్తుంది. జీవితంలో అత్యంత క్లిష్టమైన ఘట్టంలో దిటువుగా ఉండడానికైనా, మళ్ళీ నిర్లిప్తంగా జీవితం కొనసాగించడానికైనా ఎంత శక్తి కావాలి. అంతశక్తి దాగి ఉంది కమలంగా, నున్నితంగా, ప్రేమగా కనిపించే కోటేశ్వరమ్మలో. భర్త మరణం పట్ల నిస్తేజంగా ఉండడానికి ఆశక్తి ఆమెకు అందగా నిలిచింది.

బాల్యం నుండి వృద్ధాప్యం వరకు సాహిత్యమే ఆమె నేస్తం. 2001లో రంగవల్లి అవార్డు, 2002లో పులుపుల శివయ్య అవార్డు లభించింది. మనుమరాళ్ళ సహాయంతో తన 92వ సంవత్సరంలో అంటే 2012లో తన ఆత్మకథ తానే రాసుకుంది. ఎన్నో ఒడిదుడుకులు, అనేక మలుపులతో కూడిన ఆమె జీవితంలో, ఆమె చూపిన ధైర్యసాహసాలు, మనో నిబ్బరం స్త్రీ శక్తికి నిదర్శనం.

(8వ పేజీ తరువాయి...)

అధ్యయనం చేపట్టకుండా తాత్కాలిక ప్రయోజనాలే పరమావధిగా ప్రభుత్వం ముందుకు వెళ్తోంది. ఎటువంటి శాస్త్రీయ అధ్యయనం చేయకుండా రూపొందించబడిన బూజు వట్టిన కార్మిక చట్టాలను పునఃవ్యవస్థీకరించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉందని మీడియాలో ఎన్నో కథనాలు ప్రచురితమయ్యాయి.

1928లో “టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా” పత్రిక తమ సంపాదకీయంలో ఈ విధంగా వ్రాసింది. “ప్రపంచవ్యాప్తంగా పారిశ్రామిక విప్లవ ప్రారంభ సమయంలో ఏ తప్పులైతే జరిగాయో అవన్నీ భారతదేశంలో మరలా జరిగాయి. కార్మికులను మనుషులుగా గుర్తించి వారి అవసరాలను తెలుసుకోవడంలో విఫలమయ్యారు. ఒక ఘోరమైన తప్పిదం జరగకుండా తప్పించాలంటే, కోట్లాదిగా ఉన్న కార్మికులను వ్యవసాయ రంగం నుండి పారిశ్రామిక రంగానికి తరలించే విధానంలో దార్శనికత గలిగిన నేతృత్వం అవసరం. ఇదే పత్రిక తన 2010 సంపాదకీయంలో తన బాణీని పూర్తిగా మార్చింది. “సంఘటిత రంగంలో ఉద్యోగాలు కల్పించబడడానికి కీలకమైన కార్మిక సంస్కరణలకు కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వాలేవీ నడుం బిగించలేదు. పరాయిపాలన అవశేషాలైన కఠిన కార్మిక చట్టాల మూలంగా భారతదేశంలో ఉపాధి కల్పన మందగించింది. వివిధ రంగాల్లోని ఉద్యోగులలో ఉన్న వైవిధ్యం కారణంగా కార్మికులకు కల్పించే సదుపాయాలలో ఎటువంటి మార్పులు చేపట్టలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఈ పురాతన కార్మిక చట్టాలను పూర్తిగా మార్చి మౌలిక మరియు రిటైల్ రంగాలలో ప్రైవేట్ పెట్టుబడులకు ఆటంకాలను తొలగించి మరిన్ని అవకాశాలను సృష్టించాలి. ఈ లక్ష్యాలను

సాధించడానికి ప్రభుత్వ జోక్యం ప్రత్యామ్నాయం కారాదు”.

దేశంలో చేపట్టిన ఆర్థిక సంస్కరణలు, కార్మిక చట్టాలను నీరుకార్చడం వంటి వాటి వలన కార్మికుల జీవితాలు అస్తవ్యస్తం అయ్యాయి. నిరంతరం పెరుగుతున్న ధరలు వారి ఆదాయాలపై తీవ్ర ప్రభావం చూపించాయి. కార్మికుల ఆరోగ్య పరిస్థితి కూడా దిగజారిపోయింది. పేదవారికి ఆరోగ్య బీమా రక్షణ లేకపోవడం, ప్రజారోగ్య సేవలు కుంచించుకుపోవడం వారి కష్టాలను మరింత పెంచాయి. బ్రతకడానికి సరిపడేంత ఆదాయం ఇవ్వగలిగే ఉద్యోగాలు కార్మికులకు కరువయ్యాయి. కాంట్రాక్ట్ మరియు క్యాజువల్ ఉద్యోగాలు మాత్రమే కార్మికులకు దక్కుతున్నాయి. ఎడతెగని పనిగంటలు, దుర్భరమైన పని పరిస్థితులు, భద్రత లేమితో కార్మికులు సతమత మౌతున్నారు. వీటి అన్నిటికీ తోడు మెరుగైన వేతనాలకోసం, మెరుగైన పని పరిస్థితుల కోసం, మెరుగైన జీవితాల కోసం వారందరు ఏకీకృతంగా పోరాడే ప్రాథమిక హక్కు ఒక పథకం ప్రకారం కాలరాయబడుతోంది. దేశంలోని కార్మికరంగం నూతన ప్రభుత్వం నుంచి ఈ “పరివర్తనను” (మార్పును) మాత్రం ఆశించలేదు.

ఎకనమిక్ & పాలిటికల్ వీక్లీ (జూలై 26, 2014)లో ప్రచురించబడిన వ్యాసం (AD-HOCISM IN THE DECISIONS TO MODIFY LABOUR LAWS) కు **పి. శిరిష్ కుమార్** స్వేచ్ఛానువాదం.

ఇదీ భాగోతం

చైనా అధ్యక్షునికి భారత

పర్యటనలో ఆతిథ్యం కేక

పర్యటనాంతరం భారతదేశ

సరిహద్దు ఆక్రమణలతో ధోక

జి. అంజన్ బాబు, కలీంగగర్

ఒబామా చెప్పినట్లు, ప్రతి నాలుగు నిమిషాలకూ ఒక అమెరికన్ గృహం, వ్యాపార సంస్థ సౌరశక్తి వినియోగానికి మారుతున్నప్పుడు, భారతదేశం అణువిద్యుత్ కోసం 5 లక్షల కోట్ల రూపాయలు ఎందుకు ధారపోయాలి? ఈ నిధులను సౌర, పవన, జల, జీవ ఇంధన వనరులపై వెచ్చించి, భద్రమైన, శుద్ధమైన విద్యుత్తును ఉత్పత్తి చేయవచ్చు. భారతీయులకు అపారంగా ఉపాధి అవకాశాలు పెంచవచ్చు. అమెరికన్ల నుంచి మనకు అవసరమైనది తీసుకుని, అవసరంలేని వాటిని వదిలివేయాలి. - **డా॥ బుద్ధికోట సుబ్బారావు, అణుశక్తి వ్యవహారాల నిపుణులు**

భారతదేశం, చైనాల జనాభా మొత్తం 250 కోట్లు. ఈ రెండు దేశాల మధ్య సంబంధాలు వాస్తవిక పరిస్థితులు, పరస్పర విశ్వాసంపై ఆధారపడి వుండాలి. అంతర్జాతీయంగా రాజకీయ, ఆర్థిక పరిస్థితులు తీవ్ర మార్పుకు గురవుతున్న సందర్భంలో, చైనా అధ్యక్షుడు జిన్ పింగ్ పర్యటన ప్రాధాన్యత కలది. 1991లో రష్యా పతనంతో అమెరికా నాయకత్వంలో ప్రారంభమైన ఏకాధిపత్య ప్రపంచం క్రమంగా BRICS (బ్రిక్స్) ఆవిర్భావం, జి-20 అభివృద్ధి కారణంగా బహుళ ధృవ ప్రపంచంగా మారుతోంది. - **హిందూ సంపాదకీయం**

భారతదేశపు 2012-13 సంవత్సరపు జాతీయ సగటు వృద్ధి రేటు 4.5 శాతం తమిళనాడు ఈ జాతీయ సగటు కంటే వెనకబడి వుంది. దాని వృద్ధి రేటు 3.39 శాతం మాత్రమే. కానీ బీహార్ 2010-11 సంవత్సరానికి 15.03% వృద్ధిరేటు, 2011-12 సంవత్సరానికి 10.29% వృద్ధిరేటు, 2012-13 సంవత్సరానికి 10.73 శాతం వృద్ధిరేటు సాధించింది. - **Central Statistics Office నివేదిక**

బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చిన కొద్ది నెలలకే, లోక్ సభ ఎన్నికల్లో పొందిన పునాదిని ఉపఎన్నికల్లో నిలబెట్టుకోలేకపోయింది. మతతత్వ భావోద్వేగాలను రెచ్చగొట్టినా, బిజెపి ఫలితాలు సాధించలేకపోయింది. అనూహ్యంగా బెంగాల్ లో బిజెపి ఒక సీటు సాధించింది. రాజస్థాన్ లో బిజెపి కుదుళ్లు కదులుతున్నాయి. గుజరాత్ లో బలహీన పడుతున్నాయి. 2014 ఎన్నికల్లో భారత్ వెలిగిపోతోందన్న బిజెపి ప్రచారం ఎలా బెడిసి కొట్టిందో, ఇప్పుడు కూడా మేము చాలా పెండింగ్ బిల్లులను ఆమోదించాం, దేశాన్ని గాడిలో పెడుతున్నామన్న ప్రచారం కూడా బెడిసికొట్టింది. - **తెలుగు వార్తలు.కామ్**

ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయగల స్థితికి బిజెపి చేరుకుంటే, అది

ధిల్లికి మంచిదే - **షీలా దీక్షిత్ (కాంగ్రెస్)**

ఇన్సూరెన్స్ రంగంలో FDI పెంపుకు LIC మద్దతు తెలిపింది. సెలెక్టు కమిటీ తాజా సమావేశంలో LIC చైర్మన్ ఈ మేరకు తన అభిప్రాయం వెల్లడించారు. ఆయన ఆ సమావేశంలో ఏం జరిగిందీ బహిరంగంగా చెప్పడానికి నిరాకరించారు

- **Economics Times 13.09.2014**

ప్రపంచ జనాభాలో భారత్ ది 2వ స్థానం. అవయవదానంలో మాత్రం చాలా వెనకబడి వున్నాం. ఒక మిలియన్ జనాభాలో కేవలం 0.26 శాతం మంది మాత్రమే అవయవదానం చేస్తున్నారు. అదే మనకంటే తక్కువ జనాభా వున్న అమెరికాలో 26 శాతం, స్పెయిన్ లో 35 శాతం, క్రొమేషియాలో 36.5 శాతం ఏటా తమ అవయవదానాలు చేస్తున్నారు.

- **సినీనటుడు అక్కినేని నాగార్జున**

ఉమ్మడి రాష్ట్రంలోని 32 శాతం పాఠశాలల్లో బాలికలకు ప్రత్యేక మరుగుదొడ్లు లేవు. 63 శాతం పాఠశాలల్లో బాలురకు మరుగుదొడ్లు లేవు. 42 శాతం పాఠశాలల్లో అయితే కనీసం ఉమ్మడి మరుగుదొడ్లు కూడా లేవు. నిర్వహణలోపం, నీటి కొరత కారణంగా మరుగుదొడ్లు నిరుపయోగం అయ్యాయి.

- **'కాగ్' నివేదిక**

అధికారంలోకి వచ్చాక ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి తన గత స్వభావాన్నే ప్రదర్శిస్తున్నారు. సంస్కరణలను సమర్థిస్తున్నారు. ఆందోళనలను కించపరుస్తున్నారు. ఉద్యోగులకు ఉద్వాసన పలుకుతున్నారు. తన పార్టీకి సంపూర్ణ ఆధిక్యత వున్నా, రాజకీయ ఫిరాయింపులను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. రాజధాని విషయంలో ఏకపక్షంగా వ్యవహరించారు.

- **"అయినా మనిషి మారలేదు" - ప్రజాశక్తి కథనం**

15.9.2014

తెలంగాణా ప్రభుత్వ ఒత్తిడితోనే కేబుల్ ఆపరేటర్, అసోసియేషన్ కేబుల్ ఆపరేటర్ల ద్వారా రెండు టి.వి. ఛానళ్ల ప్రసారాలను నిలిపివేశారు. మీడియా స్వేచ్ఛకు భారత రాజ్యాంగం భరోసా ఇచ్చింది. ఆ స్వేచ్ఛను ఈ రకంగా అణచివేయకూడదు. ముఖ్యమంత్రి చేసిన ప్రకటన, వాడిన భాష ఆమోదయోగ్యం కాదు. ఆ వ్యాఖ్యలు చేసినందుకు టివి ఛానళ్లు పదేపదే క్షమాపణలు చెప్పినట్లు రాష్ట్ర శాసనసభ స్పీకర్ కు, తెలంగాణ ఎంఎల్ఏ లందరికీ లేఖలు రాసినట్లు మా దృష్టికి వచ్చింది. - **జస్టిస్ మార్కండేయ కట్టా, చైర్మన్, ప్రెస్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా**

సిఐటియు తెలంగాణ రాష్ట్ర మహాసభలు

సిఐటియు తెలంగాణ రాష్ట్ర ప్రథమ మహాసభలు సెప్టెంబర్ 5, 6, 7 తేదీల్లో ఖమ్మంలో జరిగాయి. సెప్టెంబర్ 5న మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు ప్రారంభమయిన కార్మిక మహాప్రదర్శన ఖమ్మం పురవీధుల గుండా కొనసాగి బహిరంగ సభాస్థలి పెవిలియన్ గ్రౌండ్ కు చేరుకున్నది. తెలంగాణ రాష్ట్రం నలుమూలల నుండి వచ్చిన కార్మికులు ప్రదర్శనలో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ సాయిబాబు గారి అధ్యక్షతన జరిగిన బహిరంగ సభలో సిఐటియు అఖిల భారత ఉపాధ్యక్షులు కా॥ బాసుదేవ్ ఆచార్య, జాతీయ కార్యదర్శి కా॥ హేమలత, రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కా॥ సుధాభాస్కర్, రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు ఎస్. వీరయ్య, భద్రాచలం ఎమ్మెల్యే కా॥ సున్నం రాజయ్య పాల్గొని ప్రసంగించారు.

సభలో సీఐటియూ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు టి. రాజారావు, జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి కల్యాణం వెంకటేశ్వరరావు, జిల్లా అధ్యక్షుడు ఏజే రమేష్, ఆహ్వాన సంఘం కార్యనిర్వాహక అధ్యక్షుడు ఎర్రా శ్రీకాంత్, జిల్లా నాయకులు అప్రోజ్ సమీనా, తుమ్మా విష్ణువర్ధన్, వై. విక్రమ్, రాష్ట్ర నాయకులు ఎన్. రమ, వంగూరి రాములు, చుక్కయ్య తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ప్రతినిధుల సభ:

ప్రతినిధుల సభ ఖమ్మంలోని భక్త రామదాసు కళాక్షేత్రం (ఆర్. ఉమానాథ్ నగర్)లో 06.09.2014న ప్రారంభమయింది. ప్రారంభ సూచికగా యూనియన్ జెండాను సీనియర్ నాయకులు పి. రాజారావు ఎగురవేశారు. ఉదయం 9.00 గంటలకు సభ ప్రారంభమైంది. తొలుత అమరవీరులకు నివాళులు అర్పిస్తూ మౌనం పాటించారు. అనంతరం మహాసభల నిర్వహణకు సంబంధించిన కార్యవర్గాన్ని ఎన్నుకున్నారు. అనంతరం ప్రతినిధులకు స్వాగతం పలుకుతూ ఆహ్వాన సంఘం అధ్యక్షులు కర్నాటి వీరభద్రం మాట్లాడారు.

ఈ సందర్భంగా ఆయన మాట్లాడుతూ సిఐటియు బలోపేతం కావాలని ఆకాంక్షించారు. సభను అఖిల భారత ప్రధాన కార్యదర్శి తపన్ సేన్ ప్రారంభిస్తూ ప్రసంగించారు. సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఆర్. సుధాభాస్కర్ కార్యదర్శి నివేదికను ప్రవేశపెట్టారు. గత మహాసభ నుండి నేటి వరకు నిర్వహించిన కార్యకలాపాలు వివరించారు. జాతీయ కార్యదర్శి కె. హేమలత, రాష్ట్ర అధ్యక్షుడు ఎం. సాయిబాబు, ప్రధాన కార్యదర్శి ఆర్. సుధా భాస్కర్, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి బి. వెంకట్, రైతు సంఘం రాష్ట్ర కార్యదర్శి చంద్రారెడ్డి, సీఐటియూ ఎ.పి. రాష్ట్ర నాయకులు ఎంపి గూర్, జిల్లా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు ఏజే రమేష్, కల్యాణం వెంకటేశ్వరరావు, రాష్ట్రంలోని 54 అనుబంధ సంఘాల నుంచి 640 మంది ప్రతినిధులు సభలో పాల్గొన్నారు. కార్మిక చట్టాల్లో సవరణలను ప్రతిఘటిస్తూ ప్రవేశపెట్టిన తీర్మానం, రాష్ట్రంలో సత్వర పారిశ్రామికీకరణ జరిగేలా ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ మరొక తీర్మానాన్ని మహాసభ ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించింది. ఈ తీర్మానాలకు సౌహార్ద్ర సందేశం ఇవ్వడానికి వచ్చిన ఇతర కార్మిక సంఘాల నాయకులు తమ మద్దతు తెలిపారు. మహాసభలో ఏఐటీయూసీ, ఐఎన్టీయూసీ, తెరాస కార్మిక విభాగం, ఐదవ రైతు సంఘం, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం నేతలు పాల్గొని సందేశం ఇచ్చారు.

బీమా రంగం తరపున చర్చల్లో పాల్గొన్న కా॥ యం.డి. మహబూబ్ (ఐసిఐయు, హైదరాబాద్ డివిజన్) బీమా రంగంలో నెలకొన్న పరిస్థితి గురించి, ఏఐఐఐఎ నాయకత్వంలో చేపడుతున్న పోరాటాల గురించి వివరించారు. బహిరంగ సభలో కా॥ బాసుదేవ్ ఆచార్య ప్రసంగాన్ని, ప్రతినిధుల సభలో కా॥ తపన్ సేన్ ప్రసంగాన్ని కా॥ ఆర్. రాజేశ్వర్ (ఐసిఐయు, కరీంనగర్ డివిజన్) తెలుగులోకి అనువదించారు.

కా॥ బాసుదేవ్ ఆచార్య మాట్లాడుతూ:

కార్మిక వ్యతిరేక చర్యలకు పాల్పడిన ప్రభుత్వాలకు మనుగడ లేదని అన్నారు. ప్రస్తుత పరిస్థితులు కార్మిక వర్గానికి అనుకూలంగా లేవు. నూతన ఆర్థిక విధానాలను పాలకులు దత్తత తీసుకున్నారు. కార్పొరేట్ శక్తులకు పాలకులు అండగా నిలిచారన్నారు. ఈ దశలో విశాల ఉద్యమాలు నిర్మించడం ద్వారా పాలకుల కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను తిప్పి కొట్టాలన్నారు. ఇందుకు విశాల పోరాటాలు అవసరం అన్నారు. వీరతెలంగాణ పోరాటగడ్డపైన తెలంగాణ రాష్ట్ర సిఐటియు మహాసభలు జరగడం అభినందనీయం అని పేర్కొన్నారు. ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సభల్లో కార్యాచరణ రూపొందించాలని చెప్పారు.

కా॥ వీరయ్య ప్రసంగిస్తూ:

కాంగ్రెస్ విధానాల పట్ల ఆగ్రహంతో వున్న ప్రజలు గత ఎన్నికల్లో ఆ పార్టీని మట్టికరిపించారన్నారు. దళితులకు 3 ఎకరాల భూమి అంటూ ఆగస్టు 15న పట్టాలు ఇచ్చారన్నారు. నేటికి భూమి అప్పగించలేదన్నారు. సింగరేణిని అద్భుత సంస్థగా అభివృద్ధి చేస్తామని కేంద్రానికి చెందిన సింగరేణి వాటాలు కొనుగోలు చేస్తామని కెసిఆర్ గతంలో ప్రకటించారన్నారు. గుజరాత్ ముఖ్యమంత్రిగా పదేండ్లు పని చేసిన కాలంలో ఏ ఒక్క కార్మికుడితో మోడీ మాట్లాడలేదన్నారు. ఆయన కార్మిక వ్యతిరేక విధానాన్ని ఈ విషయం స్పష్టం చేస్తుందన్నారు. ఈ దశలో కెసిఆర్ ప్రభుత్వం పైన ప్రజలు ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నారు. వాటిపై స్పష్టత ఇవ్వాలన్నారు.

మహాసభలో కా॥ తపన్ సేన్ ప్రసంగిస్తూ:

తెలంగాణ రాష్ట్ర సాధన కోసం సాగిన ఉద్యమం అనేక ఆశలను ప్రజలకు కలిగించిందన్నారు. ముఖ్యంగా ఉపాధి అవకాశాలు పెరుగుతాయని, సంక్షేమ విధానాలు ప్రభుత్వం అవలంబిస్తుందని

వారు ఎదిరిచూస్తున్నారన్నారు. ఇదే విధానాలు కొనసాగితే ఆశలు నెరవేరవన్నారు. మార్పు కొరకు ఉద్యమించాలన్నారు. కార్మిక చట్టాల్లో మార్పులు తీసుకువస్తున్నారు. సవరణల పేరుతో హక్కులను కాలరాస్తున్నారన్నారు. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో జరుగుతున్న తెలంగాణ రాష్ట్ర సిఐటియు మహాసభ అత్యంత కీలకమైనదని చెప్పారు. తెలంగాణాలో ఐక్య పోరాటాలు సాంప్రదాయం వుందని, దాన్ని కొనసాగించాలన్నారు. ఈ సభల్లో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విధానాలు మారే విధంగా పోరాట కార్యక్రమాలను రూపొందించాలన్నారు.

భవిష్యత్లో విశాల కార్మికోద్యమమే లక్ష్యంగా ముందుకు సాగాలని సీఐటియూ అఖిల భారత ప్రధాన కార్యదర్శి, పార్లమెంటు సభ్యుడు తపన్ సేన్ నూతన కమిటీకి దిశా నిర్దేశం చేశారు. జాతీయ కార్యదర్శి హేమలత, పార్లమెంటు సభ్యుడు తపన్ సేన్ ఎన్నికల పరిశీలకులుగా వ్యవహరించారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేపడుతున్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలు, కార్మిక చట్టాల సవరణలకు వ్యతిరేకంగా చేసిన తీర్మానాలను సభలో ఆమోదించారు. కార్మిక రంగంలో సాంస్కృతిక ఉద్యమం అభివృద్ధిని సభ ఆకాంక్షించింది. ప్రత్యామ్నాయ వేదికతో సమన్వయం చేసుకోవడం ద్వారా ఈ ఉద్యమాన్ని

ముందుకు తీసుకెళ్లాలని నిర్ణయించారు. ప్రతినిధుల సభలో ఇతర కార్మిక సంఘాల నాయకులు, ప్రజా సంఘాలు, కేంద్ర, రాష్ట్ర నేతలు పాల్గొని తమ సంఘీభావం తెలియ చేశారు. ఏఐటీయూసీ, ఐఎన్ టీయూసీ, బీఎంఎన్, టీఆర్ఎన్ కేవీ, రైతు, గిరిజన, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం, కేవీపీఎన్, ఆవాజ్, ఐదవ, తదితర సంఘాలకు చెందిన రాష్ట్ర నేతలతో పాటు సీపీఎం రాష్ట్ర కార్యదర్శి తమ్మినేని వీరభద్రం, కేంద్ర కమిటీ సభ్యుడు ఎన్. వీరయ్య పాల్గొని ప్రసంగించారు.

చివరి రోజు భక్త రామదాసు కళాక్షేత్రంలో ప్రతినిధుల సభలో నూతన రాష్ట్ర కార్యవర్గంలో అధ్యక్షులుగా చుక్క రాములు, ఉపాధ్యక్షులుగా ఆర్. సుధాభాస్కర్, ఎస్. వీరయ్య, ఎస్. నర్సింహారెడ్డి, పి. రాజారావు, బి. బిక్షమయ్య, ఎం. చుక్కయ్య, ఎస్. రమ, కళ్యాణం వెంకటేశ్వరరావు, ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎం. సాయిబాబు, కార్యదర్శులుగా టి. వీరారెడ్డి, జె. వెంకటేశ్, భూపాల్, పాలడుగు భాస్కర్, వంగూరు రాములు, పి. జయలక్ష్మి, ఎ. మల్లేశం, వి.ఎస్. రావు, కోశాధికారిగా ఎం.డి. అబ్బాస్ లను ఎన్నుకున్నారు మరియు ఇన్నూరెన్స్ రంగం నుంచి రాష్ట్ర కౌన్సిల్ సభ్యులుగా కా||కెవివిఎస్ఎస్ రాజు మరియు కా|| మహబూబ్ ఎన్నికయ్యారు.

(10వ పేజీ తరువాయి)

గాంధీగారి మాటల ద్వారా పాలస్తీనాపై భారతదేశ చారిత్రాత్మక వైఖరి తెలుస్తుంది.

అయితే వాజ్ పేయి ప్రభుత్వం ఇజ్రాయిల్ ను సాధికారికంగా గుర్తించింది.

అప్పటి నుండి ఇజ్రాయిల్ తో సంబంధాలు పెరిగాయి. నేడు భారీ ఆయుధాలను ఇజ్రాయిల్ కు ఎగుమతి చేస్తున్న దేశాల్లో భారత్ ది ప్రథమ స్థానం. ఈ కారణంగా భారత్ నేడు పాలస్తీనాకు మద్దతు పలకడం లేదు.

అలీనోద్యమ కాలం నుండి భారత్ పాలస్తీనాపై మరో ఆలోచన లేకుండా మద్దతు ఇస్తూ వస్తుండడంతో గాంధీ, నెహ్రూలను పాలస్తీనాలో ప్రత్యేకంగా ఆరాధించేవారు. వాజ్ పేయి హయాంలో మొసాద్ భారత్ పోలీసు వర్గాలకు, ఇతర ఫాసిస్టు శక్తులకు వర్గాలకు కూడా శిక్షణ నివ్వడం ప్రపంచ వ్యాప్తంగా right wing పార్టీల బలం సమకూరడానికి నాందిగా గమనించవచ్చు. భారత ప్రభుత్వం ఇజ్రాయిల్ కిరాతక దాడులను మానవీయ దృక్పథంతో ఖండించింది. అంతర్జాతీయ న్యాయస్థానాల ఆదేశాలను, ఐ.రా.స. నిర్ణయాలను, శాంతి ఒప్పందాలను బేఖాతరు చేసే ఏ దేశంతోనైనా వ్యాపార, ఆర్థిక, దౌత్యపర సంబంధాలు కొనసాగించబోమని తెగేసి చెప్పింది.

ఒక ప్రగతిశీల కార్మిక సంఘంగా AIEA తన ఆవిర్భావం మంచి పాలస్తీనా సమస్యపై తమ వైఖరి పలుమార్లు తెలుపుతూ వచ్చింది. 2014లో నాగ్ పూర్ లో జరిగిన AIEA మహాసభలో కూడా పాలస్తీనా విమోచనం పట్ల ఒక తీర్మానం చేయడం జరిగింది. ప్రపంచ వ్యాప్త నిరసనల నేపథ్యంలో పాలస్తీనాలో జరుగుతున్న క్రూర చర్యలు తగ్గుముఖం పడతాయని, రాబోవు సంవత్సరాలలో పాలస్తీనా స్వేచ్ఛా స్వతంత్ర వాయువులు పీల్చుకుంటుందని ఆశిద్దాం.

గాజా - వార్ జోన్

జనా నాసమా ఇది! ఏదీ ఛాయలు!

శిథిలాలలో పెదకనా సురుతులు!

ఎంత అందాల లోగిలో

ఏ పూజలలు నిరూపాయో

ఇప్పుడు నిర్జీవ రుధిర సీమ

పెదజల్లేదంతా

శరాశూత నిస్ఫోటనాలే

ఎదురు చూపులు

దెదురు చూపులు

శకలాల్ లో చిక్కి

ఎన్. రూస్సీ లక్ష్మి, C.B-6 హైదరాబాద్

భద్రుమై పోయిన బాల్యం

నల్లుల కేరింతలు లేవు

ఆట పాటలు లేవు

పుస్తకం పట్టాల్సిన ఆ చేతులు తుపాకీని

హత్తుకున్నాయి

అర్థం కాని, అంతం కాని వివాదానికి

ముక్కు పచ్చలారని ఆ పసివాడు

పసి కళ్ళతో పెతుకుతున్నాడు

పోయిన నాన్నని

అనుసించని అమ్మని

రాజమండ్రిలో సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ ఎంబిఎస్ శర్మ

రాజవొమ్మంగి (రాజమండ్రి డివిజన్)లో ఉచిత వైద్యశిబిరం

విశాఖపట్నంలో వైద్య శిబిరం

విశాఖపట్నం డివిజన్‌లో కరపత్రాల పంపిణీ

సిరిసిల్లా (కరీంనగర్ డివిజన్)లో మొక్కలు నాటే కార్యక్రమం

మచిలీపట్నంలో కరపత్రాల పంపిణీ

హైదరాబాద్‌లో
వైద్య శిబిరం

హైదరాబాద్ సోషల్ మీడియా వర్క్‌షాప్‌లో
ప్రసంగిస్తున్న కా॥ ఆదిష్ రెడ్డి

హైదరాబాద్‌లో జరిగిన జనరల్ సెక్రటరీల
సమావేశంలో కా॥ క్రిమెంట్ దాస్

కోయంబత్తూర్లో ఉద్యోగుల సమావేశం

ఖమ్మంలో సిఐటియు బహిరంగ సభ

**WORLD FEDERATION OF TRADE UNIONS
OCTOBER 3 - DAY OF ACTION**

World Federation of Trade Unions

**We demand
Water, Food, Medicine, Books and Housing Now!**

మహాసూ ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	KLVOIA564
పుస్తకం పేరు	కామ్యం గాథ
కారణం	28-08-23
మొదటి అడ్డు	yes
వెనుక అడ్డు	yes
మొత్తం పేజీలు	25
పేజీల పైకా పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Ch. manjula
పేజీలు విడదీసినది	manjula
హ్యాన్ చేసినది	Manjula
పరీక్ష చేసినది	AMRUTHA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైబ్రరీ చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
హ్యాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	GOOD